
This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

GoogleTM books

<https://books.google.com>

HAIS. KON. HOF- BIBLIOTHEK

30.154-B

Neu-

SA. 39. C. 133.

30154-B.

Österreichische Nationalbibliothek

+Z224310003

المنوی خوان فی دارالمنوی * غفر الله ذنب وجوده * بمزید فضله
وجوده * فی الیوم العشرین من شهر رجب المرجب * فی سنه خمس
وستین ومائین والف من هجرة من کابری من قدومه بری من خلف
اللهم اغفر لی ولوالدی ولجميع المؤمنین
آمین بحرمة النبی الامین

م

حد و سپاس خالق جن و ناس حضرت تریبہ البق و سزا در کہ بدرقه
عنایت و یاوری تیسیر و هدایت لہ مراد ملا شیخی الشیخ محمد مراد
مرحومک زبان فارسی اوزرہ اثر خامہ لری اولان قواعد فارسیہ
موجز ادالریخی ولد مغویسی السید محمد توفیق افندی حضرت تریبک
زبان ترکی اوزرہ وضع و ترتیب ایندک لری شرح لطیفک طبع و تشلی
دارالطباعة العامرة ده راجعی الطلف ربه (محمد رجاتیک) معرفت
ونظارت لہ بیک ایکبوز الشمسیدی سنه سی ربیع الاولی اوائلنده
ختم پذیرا و لدی

م

فاعلیت علامتی اولاننده لفظی حذف و مضاف الیهی اوزرینه
 تقدیم ایدرلر و گاهیجه اسم جامد آخرینه فاعلیت معناسنی متضمن کر
 و کاره ملو الفاظ الحاقیه ده اولور مثلاً آش بزکله سنی که اصلنده پرنده
 آش ایدی پرنده پختن دن اسم فاعلدر پختن پشورمک معناسند اولغله
 پرنده آش ترکیبی آش بشوریمی دیمکدر که آشچی تعبیر اولنور پرنده نک
 آخرندن علامت اسم فاعل اولاننده لفظی حذف و آش لفظی که
 مفعولدر تقدیم ایدوب آش پزیدیلر و خیمه دوزدخی بوموال اوزده در
 اصلی دوزنده خیمه در که چادر دیکچی معناسنه در و سودا کرکله سنی که
 سود والف نسبت و کردن مر کبدر سودا منفعت متغای دیمک اولور که
 مر ادجار تدر آخرینه فاعلیت معناسنی مفید کر لفظی الحاقیه سودا کر
 دیدیلر تا جر معناسنه که باز دکان تعبیر اولنور زر کر و آهن کر دخی بوموال
 اوزره در و وصف ترکیبی صفتی موصوف اوزره تقدیم ایلدخی اولور
 فاحفظ (صفت مشبهه آن اسمست که مشتقست از امر حاضر
 بزیده الف در آخرش مثل دانا و کویا یا بزیده الف و نون مثل
 خندان و کویان) صفة مشبهه اول اسمدر که امر حاضر دن مشتقدر
 آخرنه بر الف زیاده سیله دانا و کویا کچی بونلرک اصلی دان و کوی در پیل
 و سیوله معناسنه امر حاضر در آخر زینه الف کلوب صفة مشبهه
 اولدی بلیجی و سونیلجی معناسنه (و گاه باشد که براول امر حاضر
 لفظ نامی آید صفت مشبهه می باشد مثل نادان آمدم) و گاه اولور که
 امر حاضرک اولنه نالفظی کلوب صفة مشبهه اولور نادان آمدم کی
 بلیجی کلدک دیمکدر مثال مذکورده اولان جناس خفی اهل دکایه جلیبر
 والله اعلم بالصواب والیه المرجع والمآب * الحمد لله الذی یسر لی ختام
 هذه التحفة الحقیرة * فی الاوقات البسیره * بالغنایات الکثیره * والصلوة
 علی من به الصلوة جدره * وعلی آله واصحابه اصحاب السیره و السمره *
 مادامت الافلاک مستدیره * علی ید شارحه السید محمد توفیق المولوی

مطلب صفة مشبهه

مطلب قواعد شتی

اول کلمه که آخرند هاء رسمیه اوله کلمه مذکور مک آخرینه یا کلامی وقت
 دخی بویجه در یعنی نه هاء رسمیه کافه منه لب اولور خواجکی و بندکی
 کی (قاعده) ماسیاتی بر قاعده در (آن کلمه که در آخرش یا باشد و ماقبلش
 و او است یا الف مثل بوی و کوی و جای تو بخیری در مینان اثبات
 و حذف آریا) اول کلمه که آخرنده یا اوله یا ناک ماقبلی دخی یا او در
 الف در بوی و کوی و جای کی ای طالب سن مخیر سین اول یابی
 اثبات ایله حذف یننده یعنی یا یو و کو و جا دیسکده اولور و مع الیاء
 بوی و کوی و جای دیسکده اولور (بوی قو و دیسکدر و امید معنا سنه
 دخی کلور) کوی کاف عریه ناک ضمیمه محله دیسکدر (جای پر
 معنا سنه در) (و آن کلمه که آخرش یا باشد و ماقبلش الف آن الف را
 خواه حذف کن و خواه اثبات مثل ماه و مه) و اول کلمه که آخری ها
 اوله و هاتک ماقبلی الف اوله الفی اسر حذف ایله اسر اثبات ایله
 ایکبسی دخی جائز در ماه و مه و شاه و شه کی (وصف ترکیبی آنست که
 در نزد امر حاضر یک اسم جامد می آری مثل دلکش و دلربا و دلبر
 و این وصف ترکیبی از صفت مشبیه معدودست) لسان فارسیده
 وصف ترکیبی اودر که امر حاضر یک عنده یعنی اولنه بر اسم جامد
 کشور رسین دلکش و دلربا و دلبر کی و به و وصف ترکیبی صفت
 مشبیه دن معدود در الحاصل بر امر حاضر که مفعولی او زرینه
 تقدم ایده اکا وصف ترکیبی دینور مثلا دلکش لفظنده کش فعل
 امر در چک معنا سنه دل قلبک اسمی و کش امر نیک مفعولیدر
 او زرینه تقدم ایدنبجه کوکل چگیجی معناسنی مفید اولدی (دلربا
 و ناک ضمیمه فعل امر در قاض معنا سنه دل مقدم مفعولیدر کوکل
 قاضی معناسنی مفید در (دلبر بر ناک فحمله فعل امر در ایل
 معناسنه مفعولی بعد التقدیم کوکل ایلچی دیسکدر و عند البعض
 وصف ترکیبی ابدن عبارتدر که اسم فاعل مفعولنه مضاف ایکن

مطلب وصف ترکیبی

غیری به مخصوص در مشکها کی مشکلا دریمکدر (وگاه باشد که نوع
 حیوانات را و صاحب نشو و نما بالف و نون نیز جمع میکنند چنانکه
 شیخ عطار قدس سره فرماید مصراع ازتن صابر بکرمان قوت داد
 و شیخ سعدی شیرازی گفته است و درختان را بخلفت نوروزی قبا
 سبز ورق در بر گرفته و بعضی کره اولور که حیوانات نوعی و نشو
 و نما صاحبی اولان جساداتی الف و نون ایله جمع ایدرلر شکم شیخ
 عطار قدس سره پندنامه سنک اولده یوردر (مصراع) ازتن صابر
 بکرمان قوت داد (معنای مصراع) جناب باری ایوب علیه السلام
 وجودندن ات قوردرلر ته آرق و یردی (صابر ایوب علیه السلام
 لقبیدر کما اخبر الله فی شأنه * انا وجدناه صابرا نعم العبد انه اواب *
 کرم کاف عربیه نکه کسر یله وراثت سکونیه اتدن حاصل اولان قوردر
 دیمکدر ذوی العقولدن دکل ایکن نوع حیواناتدن اوله الف و نون یله
 جمع نمشد و شیخ سعدی قدس سره کلستانک اولنده و درختان را
 بخلفت نوروزی قبا سبز ورق در بر گرفته * یور مشلوردر (معنای)
 ترکیب جناب باری برقاد ر ذوالجلال و برصانع ذوالکمالدر که موسم
 بهارده اغا جلوه نوروزه منسوب خلعت مقابله سنده یشل ورق ققتاتی
 کیدردی (درخت دالک کسر یله اغاج معناسنه در درخت هر نقد ر
 ذوی العقولدن دکل ایسه ده نشو و نما ده انسانه مشابه اولدیغندن الف
 و نونله جمع نمشد (قاعده) ماسید کردخی بر قاعده مقرره در (آن کله که
 در آخرش هاء رسمیه باشد در نزد جمیع هاء رسمیه بکاف منقلب شود
 مثل بندکان و خواجکان) اول کلمه که آخرنده هاء رسمیه اوله تجمع
 عندنده هاء رسمیه کافه منقلب اولور بندکان و خواجکان کی که
 اصللری ها ایله بنده و خواجه در عند التجمع آخرنده اولان هاء
 رسمیه کافه قلب اولندی وقت تجمیده اثبات ها مخالف رسم واملادر
 (و در وقت یا آمدن نیز همچو نیست مثل خواجکی و بندکی) و دخی

ایله تعبیر اولنور عرییده جله اسمیه ده اولان هومزله سنده در ز پرا
عرب زید هو قائم دیرلر فارسیده زید بر پا ایستاده است تعبیر اولنور
و بعض کره هست لفظنی رابطه اولان است مقامنده استعمال
ایدرلر واست لفظی دخی ابتداء کلامده واقع لولسه الفنی هایه تبدیل
ایدرلر تنکم بوینده واقعدر (یت) هست درین دائرة لا جوردر
مرتبه مرد بمقدار مرد اصل کلام بمقدار مرد دست در که است تقدیم
و هسته تبدیل قلند بکه مرادینه است درو بعضا است لفظی هست
مقامنده استعمال اولنور تنکم بوینده واقعدر (یت) جهان کرچه
سراسر لاله زارست * برهنه پامر و لنجا که خارست * که خار هست
معنا سنه در یعنی جهان اگر چه ظاهر باشد ن باشه لاله زار کورینور
لکن سن احتیاط ایدوب بولاله زارد یالین ایاق یوریمه پراتیکن وارد
اگر چه کوزه کورنم (وا کرد در آخر کله هاء رسمیه باشد همزه مجتلبه می
اری و کو بی بنده است وعاشقان کشته اند) و اگر کله نك آخرنده هاء
رسمیه اولور سه برهنه مجتلبه کتوروب بنده است وعاشقان کشته اند
در سین یعنی فلان قولدر وعاشقار اولمشلرد بنده من جهت الاعراب
مبتداء محذوفک خبریدر است ادات خبردر تقدیر عباره فلان بنده
است در (وگاه باشد که باقتضاء مقام هاء رسمیه را حذف کنی آن
زمان نیز همزه و نیازی مثل بندست و کشتنست) و بعض کره اولور که
مقامت اقتضاسیله هاء رسمیه بی حذف ایدر سین اول زمان دخی
همزه بی کتورمز سین بندست و کشتنست کی (قاعده) ماسید کردخی
بر قاعده در (الفونون ادات جمعست و مخصوص باصحاب عقول مثل
مردمان و کملان) لسان فارسیده الفونون ادات جمعدر وعقل
صاحبزینسه مخصوص صدر مردمان و کملان کی آدملر و کمللر
دیمکدر (ولفظ هائیر ادات جمعست و غیر اصحاب عقول مخصوصست
مثل مشکله) وها لفظی دخی ادات جمعدر وعقل صاحبزینک

چپست دیرلندر معنا سنه که اصلی چه است در (وکی وکجا برای
استفهامست مصراع کی * دهد دست این غرض یارب که همدستان
شوند) وکی وکجا لفظ لری دخی استفهام ایچوند کی لفظنک استفهام
ایچون کلدیکی حافظ شیرازینک اشبو مصراعند ن ظا هر دزو
مصراعک مصراع ثانیسی * خاطر مجموع ما زلف پریشان شما * در
(مخصول بیت) ای جانان بو غرض چنان ال ویردونه زمان حاصل
اولور که بز مجموع اولان خاطر بمن سزک پریشان اولان زلفکزن ایله
همدستان بلورلر (مصراع دیگر * بکاداند حال ماسبک اران ساخلها
وکجا لفظنک استفهام ایچون کلدیکی بنه خواجه حافظ حضرت تازینک
اشبو مصراعند ن ظاهر در (معنای مصراع) ساحل بحرك یوکی
بذیلری بزم حالمزی فنده ییلورلر بلکه بتلرلر یعنی بحر عشقه مستغرق
اولمان کیمنه لر مستغرق دریای عشق اولان عاشق لک احوالی بتلرلر
بو مقامده سبک اران ساخلدن مراد عشق و محبتدن بی بهره اولان
کیمسه در در (وگاه مقدر باشد مصراع * جواب تلخ می زبید لب لعل
شکر خارا) و بعضی کره دخی استفهام بقدر اولور حافظ شیرازینک
بو مصراع: ه اواریغی مثلاً بو مصراعک مصراع اولی بودر * بدم
کفتی خرسندم عفا الله نکو کفتی (مخصول بیت) ای جانان بکا
کوتی سویلنک و بندخی راضی و خشنودم الله سنی عفو ایلسون نه
ایوسو یلنک و لکن سنک شکر چکه میچی اولان دوداغکه اچی جواب
وکوتی کلام یا قشور می بلکه باقشمن (قاعدہ) هذه قاعده تقدیرنده در
یعنی الفاظ آتیه بقاعده در (لفظ است ادات خبر است وجهش نداین
اینست و اینان مردمند) است لفظی لسان فارسیده ادات خبر در
واست لفظنک جمعی نونک قهی و دالک سکونیه ندر این اینست
و اینان مردمند مثال لرنده اولان است وند کی بو بودر و به نلر آدم لر در
دیگدر پوشیده اولیه که است ادات رابطه در اندن ترکیده در لفظی

مطلب قواعد
متفرقه

آن منست و آن تست کی که بتدر و سنکدر معناسنه (واکردر اول این
 دو اسم باداخل شودهمزه پدال منقلب باشد مثل بدین و بدان) و اگر
 شویکی اسمک یعنی این و آن کلمه لریک اولنه باداخل اولورسه همزه
 داله منقلب اولور بدین و بدان کی (و بی انقلاب خواندن نیز جائز است)
 و انقلاب سر دخی و قومق جائز در (ولفظ اوضمیر غائب منفصلست)
 اولفظی ضمیر غائب منفصل در شین ضمیر غائب متصل اولدیغی مثل او
 (واکردر اولش با می آید انقلاب نیز جائز است مصراع بدو کتم که
 مشکي یاعبیری) و اگر اولفظنک اولنه با کلورسه انقلاب دخی جائز در
 یعنی الفی داله قلب ایلمک جائز در شیخ سعدی حضرت تلریک اشبو
 مصراعنده واقع بدو کی (و وی نیز ضمیر غائب منفصلست) و وی دخی
 ضمیر غائب منفصل در او کی (ولفظ آنکه اسم موصولست بمعنی الذی)
 و آنکه لفظی اسم موصول در عریده الذی معناسنه در و بوذوی
 العقوله مخصوص در و بوندن لسان ترکیده اول کیمسه که و اول ذاتکه
 ایله تعبیر اولنور جمعی آنکه در اول کیمسه که معناسنه عریده الذین
 مثل او و ایچده دخی اسم موصول در ذی العقولک غیریده مستعمل در لسان
 ترکیده بوندن اول نسنه که و اول شی که ایله تعبیر اولنور (و که برای
 استفهام مست مثل که آمد) و دخی لسان فار سیده که لفظی ذوی
 العقولدن استفهام ایچوند که آمد مثل او معناسی کیم کلدی دیمک در
 عریده من جاء کی (و چه نیز مثل که مصراع * زتاب جعد مشکبش چه
 خون افتاد در دلها) و چه لفظی دخی که کی استفهام ایچوند حافظ
 شیرازی قدس سره حضرت تلریک اشبو مصراعنده اولان چه کی
 مذکورک معناسی قریباً مرورایدی و چه ذوی العقولک غیر بدین
 سؤاله مخصوص در چه گفت کی نه دیدی دیمک در و تشبیه و جعده جهها
 دیرلر هاء جمع لاحق اولغله آخرنده اولان هاء رسمی تلفظدن ساقط
 اولور کذلک رابطه به متصل اولسه هاء رسمی بایه منقلب اولور مثلاً

کسملش کاکل تعبیر اولنان زلف قطعه سنه دینور (جهد رعد و زنده
 قبور جق صاچه دینور) تاب آب و زنده قبورم و بولکم دیمکر
 (وکاه در میان موصوف و صفت باشد مثل منت خدا بر اعز و جل که
 طاعنش موجب قربتست) و بعض کره دخی ادوات مرکه دن
 اولان که لفظی موصوف ایله صفت یننده واقع اولور بو ترکیبه
 اولان که کبی (معنای ترکیب) جد و منت عزیز و جلیل اولان جناب
 خدایه مخصوصدر او یله خدا که طاعت و عبادتی موجب قربتدر
 خدا موصوف طاعت صفتدر که صفتله موصوف یننده واقع و ما
 بعدنی ماقبلنه رابطدر (فصل الاسماء الجوامد والقواعد) هذا
 فصل فی بیان الجوامد والقواعد تقدیرده در یعنی ماسید کر جامد
 اولان اسماء و قاعده لر بیانده کائن و ثابتدر اسماءک جوامده اضافتی
 موصوفک صفتنه اضافتدر (قواعد قاعدهک جمعیدر قاعده
 اول قضیه کلیه در که جمیع جزئیاته منطبقدر (لفظ این اسم
 اشارتست و بقریب موضوعست و لفظ آن نیز همینست ولیکن
 بعید موضوعست) این لفظی لسان فارسیده اسم اشارتدر و قریبه
 موضوعدر عربیده هذا منزله سنده در و آن لفظی دخی یونجیلیندر
 یعنی اسم اشارتدر و لکن بعید موضوعدر عربیده ذلك کبی
 و بعض کره مشار الیهک صغریه اشارت ایچون هر برینک آخرینه
 کاف تصغیر الحاق ایدوب اینک و آنک دیلر و بعض کره دخی آنک دن
 الف ممدوده بی حذف ایدوب تک دیلر تنکم کاشف اشارت اسرار
 قیومی مولانا جلال الدین الرومی قدس سره السامی پیر چنکی
 حکایه سنده پیور مشلیدر (مشوی) تک قراضه چنک اهریشم بها
 خرج کن انها و بازا ینجایا (و این کلمه سنک جمعی ایشان و اینها در ایشان
 انه ذوی العقوله و اینها ایله ذوی العقولک غیری به اشارت اولور
 و آن لفظنی کاهی بر کلمه به مضاف ایدوب مالکیت معنایی افاده ایدر

مطلب اسماء جوامد

بی نفی ایچوندر بی حد کی که حد سبز و نهایت سبز دیمکدر (و نایز
 برای نفی است مثل ناکردن و نادانستن) ادوات مر که بدن پری دخی
 نادر و بونا کله سی دخی نفی ایچوندر ناکردن و نادانستن مصدر لرینک
 اولنده اولان ناکبی ایلامک و بیلامک معناسنه (و نایز برای انتهای
 غایتست مثل رقیم نایمکه) و دخی ادوات مر که بدن اولان نانتهای
 غایت ایچوندر رقیم نایمکه ترکیبده اولان ناکبی مکّه مکرمه به دك
 کتدم دیمکدر عر پیده سرت الی البصره کبی که بوئک دخی معناسی
 بصره به دك کتدم دیمکدر (و که برای تعلیلست حافظ شیرازی
 فرماید در اول دیوان خود (بیت) الایا ایها الساقی ادرکاً ساونا و لها
 که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکها) و دخی ادوات
 مر که بدن که تعلیل ایچوندر نتکیم حافظ شیرازی قدس سره دیوانک
 اولنده بیورر (محمصول بیت) ای ساقی آگاه و خبردار اول قدسی دوند
 و قدسی بزه دخی صون ز پرا عشقی اولای یعنی عاشق اولما زدن اول
 قولای کورندی و لکن مشکرا واقع اولدی بو تقدیر چه ای ساقی
 قدسی بزه دخی صونکه لای عقل و مد هوش اولوب امور مشکله بی فراموش
 ایدم لم بو پینده که لفظی تعلیل ایچوندر (و برای بیانست مصراع بوی
 نافه کا خر صبا زان طره بکشايد) و دخی ادوات مر که بدن اولان که بیان
 ایچوندر نتکیم خواجه حافظ خضر نرینک اشبو مصراعنده کا خر
 لفظنده اولان که کبی که بوی نافه بی بیان ایچوندر مصراع مذکورک
 مصراع ثانسی ز تاب جعد مشکینش چه خون افتاد در دلها در
 (محمصول نظم) برمسک کوبه کی قوقوسی سبیلده اویله بوی نافه که
 باد صبا اول طره جانانن آخری یعنی جانانک طره غنبر بویندن کورر
 نافه دن بدل جانانک مسکه منسوب اولان زلف جمعدنک بو کلندن
 و قیورمندن عاشقارک کوکلنده نه چوق الم واضطراب واقع اولدی
 مصراع ثانی طره دن بدلدر طره غره و زننده محاپیک جبهه زننده

ایله تعبیر اولنور مثلاً ترك صويك برداقده اولديغنی خبر و پر سه صو
 برداقده در عجم آب در کوزه است و عرب الماء فی السکون دیرل (و برای
 تردید است مثل فلان را زید آمد ست یا عمرو) ادوات مر کبه دن یا
 تردید ایچوندر فلان را زید آمد ست یا عمرو ترکیبنده اولان یا کبی که
 فلان آمده زیدی کلدی یا خود عمروی کلدی دیمکدر غریبده
 ام واوکبی (ووش برای تشبیهست مثل ماه وش) ادوات مر کبه دن
 بری دخی واوک قحمله وش کله سیدر که تشبیه ایچوندر ماه وش کبی
 معناسی آی کبی دیمکدر خنی اولیه که لسان فارسیده تشبیه ایچون
 وضع اولتان الفاظ درندر چون مانند وش سا که جله سی ترکیده بکرر
 معناسی افاده ایدرو بعضا چون لفظنک نوتی حذف ایدوب چو
 و بعضا دخی اولنه هم زیاده اولنوب همچو دیرل (ورا کاه برای
 تخصیص باشد مثل منت خدا را) ادوات مر کبه دن را بعض کره
 تخصیص ایچون اولور منت خدا را جله سنده اولان را کبی معناسی
 منت خدایه مخصوص صدر دیمکدر غریبده الحمد لله جله سنده اولان
 لفظه جلاله ناک لامی کبی معناسی حد حقه مخصوص صدر دیمکدر
 (وکاه برای تعلیل مثل طاعت خدا را) و بعض کره را تعلیل ایچون
 اولور طاعت خدا را ده اولان را کبی که طاعت و عبادت الله ایچوندر
 معناسی سنه غریبده الصوم لی حدیث قدسی سنده اولان لام کبی که
 صوم بنم ایچوندر معناسی افاده ایندر (وکاه علامت مفعول مصراع
 * آنکه ایمان داد مشتی خاک را) و بعض کره دخی را علامت مفعول
 اولور شیخ عطار حضرت تیرنک پند نامه سنک اولنده اشبو مصراعده
 اولان را کبی مصراع مذکورده داد دادن مصدرندن فعل ماضیدر
 و یردی دیمکدر فاعلی تحتده شین جناب کبریا دن عبارت اولان
 آنکه به را جعدر مفعول اولی ایمان و مفعول ثانسی مشتی خاک و را
 ادات مفعولدر (و بی برای نفی است مثل بی حد) ادوات مر کبه دن

ها دخی وارد که نسبت ایچون کلور تابه کبی حرارته منسوب
معناسنه در (ویکی یاست برای نسبت مثل شیرازی) ادوات بسیطه دن
بری دخی یا در که نسبت ایچوندر یعنی لاحق اولدینی کله نك مدلولنه
معنای نسبتی افاده ایدر شیرازی کله سنك آخرنده اولان یا کبی که
شیراز شهرنه منسوب دیمکدر خراسانی و عراقی و رومی مثلاً (و برای
معنی مصدرست مثل سروری) و دخی یا معنای مصدر ایچوندر
سروری کله سنك آخرنده اولان یا کبی که اولوق معناسنی مفیددر
(و برای وحدت مثل پادشاهی) و دخی یا وحدت ایچوندر پادشاهی
کله سنك آخرنده اولان یا کبی که معناسی بر پادشاه دیمکدر (و کاه برای
خطاب می باشد مثل تویی) و بعض کره دخی یا خطاب ایچون اولور
تویی لفظنده اولان یا کبی سننن معناسنه در و یانك احکام ساره
و معانی باقیه سنی فاضل روم کال باشا زاده مر حوم رساله یائیه سنده
مفصل و مشروح بیان ایتشد ر قسم ثانی که ادوات مر که است
آن مثل از بمعنی زاست) ایکی قسمه منقسم اولان ادواتن قسم
ثانی که ادوات مر که در و ادوات مر که انف ایله زادن مرکب اولان
از مثلاً و در و از دخی مر و رایدن ادوات بسیطه دن زمعناسنه در یعنی
ابتدا ایچوندر ر تنکم تفصیلی قریباً مر و ر ایلدی (و اکرو و ر برای
شرطند) و دخی ادوات مر که دن کاف فارسیه نك فتحیه اکرو و ر
شرط ایچوندر لر کردخی اگر لفظندن مخفف اوله رق شرط ایچوندر
عرییده همره نك کمر یله ان ولو کبی و و لفظی ادوات نسبت دخی
اولور پیشه ور کبی که صنعته منسوب دیمکدر (و برای استعلا ست)
و ادوات مر که دن بر استعلا ایچوندر عرییده علی کبی و لسان ترکیده
بوندن اوزره ایله تعبیر اولنور بونك تفصیلی بانك استعلا ایچون کلدیکی
محمده تفصیل اولندی (و در و اندر برای ظرفند) ادوات مر که دن در
و اندر ظرف ایچوندر لر عرییده فی کبی لسان ترکیده بوندن ده لفظی

مطلب حرف یا

مطلب ادوات مر که

بسیطه دن بری واودر که عطف ایچون اولور و لکن لسان فارسیده
 حرف عطنی تلفظ ایتموب معطوف علیک آخرک ضمه سیله آکتفا
 ایدر لر شیخ سعدی حضر تلیزیک اشومصر اعنده اولان واوکبی که
 معطوف علیه اولان بین لفظنک آخرنده واقع نوک ضمه سیله آکتفا
 اولمشدر مصراع مذکورک مصراع ثانسی * کنه بنده کردست
 واوشر مساردرد (محصول مصراعین) جناب حقک لطف و کرمنی
 کور قول گناه ایدر و جناب کبریا حیا معامله سی ایدر حقیقتده بونک
 فوقنده لطف و کرم اولماز کا ورد فی الحدیث القدسی یا ملائک
 قد استخیت من عبدی و لبس له رب غیری فقد غفرت له (واکر
 ماقبل حرف عطف حرف علت باشد آن زمان حرف عطف را
 خوانی مثل پاودست و صوفی و خر) واکر حرف عطفک ماقبلی
 حرف علت اولور سه یعنی حرف عطفک ماقبلنده حروف علتدن
 بری بو انور ایسه اول زمان حرف عطنی یعنی واوی اوقور سین
 پاودست و صوفی و خر و ابرو و چشم پایاق دستال صوفی معلوم
 خراشک ابرو قاش چشم کوز دیمکدر فیہ اطیفة لایحنی علی من تأمل
 (و بیکه ها است آن رای لیاقت باشد مثل شاهانه و برای مقدار مثل
 یک ساله و یک روزه) ادوات بسیطه دن بری دخی هادر که اول ها
 لسان فارسیده لیاقت ایچون اولور شاهانه کبی پادشا هله لایق
 دیمکدر و مقدار زمان ایچون دخی اولور یک ساله و یک دوزه مثللو برسنه
 مقداری و برکون مقداری دیمکدر بونلرک اصلی یک سال و یک روزدر که
 یک ایله سال و یک ایله روزدن مر کبدر برسنه و برکون معنا سنه ها
 داخل اولدقده مقدار معناسنی افاده اینلدی (و برنوع هادخی واردر که
 فقط ماقبتک فتحه سنی بیان ایچون اواخر کلاه لاحق اولور خانه
 و کاشانه و جامه کبی و بوهاء مذکوره جمع حالنده ساقط اولور خانها
 و کاشانها و جامها کبی بونلرده اثبات ها مخالف رسم و املا در (و برنوع

مطلب حرف ها

مفید در و شان ائله و تاس و تان سز و میم بن و حان بن معان بن هید
اولوز (و ضمیر بارز منفصل دخی اوجده و او تو من لفظ کبریدر لفظ او
ضمیر بارز منفصل غائب و غائبه در عریده هو گئی و اولفظنک جمعی
علی غیر القیاس ایشاندر که تنیۀ غائب و غائبه و جمع غائب و غائبه
ایچون ضمیر منفصلدر و تولفظی مفرد مخاطب و مخاطبه ایچون ضمیر
منفصلدر جمعی علی غیر القیاس شمار که تنیۀ مخاطب و مخاطبه
و جمع مخاطب و مخاطبه ایچون ضمیر منفصلدر من متکلم و حده ایچون
ضمیر منفصلدر که جمعی علی خلاف القیاس مادر (و یکی کافست
برای تصغیرست دخترک و پسرک) ادوات بسیطه دن بری دخی
کافدر که تصغیر ایچوندر دخترک و پسرک کی لسان غزده بوندن
قر جعفر و اوغلا بجعفر الیه تعبیر اولور و لسان هریده بکیره و غلیجه
دینور تصغیرک تفصیلی اسم تصغیر بخشنده مرور ایلدی (و یکی
میسست برای نهیست اگر در اول امر غائب و امر حاضر باشد مثل
مکند و مکن) ادوات بسیطه دن بری دخی میبدر که نهی ایچوندر
اگر امر غائب و نهی غائبک اولنده اولور سه مکند و مکن کی ایتمسود
و ایتمه معناسنه عریده لایفعل لاتفعل کی (و برای علامت دو نفس
متکلمست اگر در آخر افعال باشد مثل کردم و کردیم) و دخی میم
نفس متکلم و حده و نفس متکلم مع الغیر علامتی در اگر میم مذکور
فعالرک آخرنده اولور سه کردم و کردیم کی بن ایلدم و بزیلدم معناسنه
عریده فعلت و فعلنا مثللو خفی اولیه که نفس متکلم مع الغیر علامتی
فقط میم اولیوب بلکه میم مع الیا در (و یکی نویست آن برای نفیست
مثل نداند) ادوات بسیطه دن بری دخی نوند که اول نون نفی
ایچوندر نداند کی بیلز دیمکدر عریده لایعلم مثللو (و یکی وراواست آن
برای عطف باشد ولیکن حرف عطف را تلیفظ نکشد و با حده معطوف
علیه اکثفا کنند مضراع * کرم بین و لطف خد اوندکا ز) ادوات

مطلب ضمیر بارز
منفصل

مطلب حرف کاف

مطلب حرف میم

مطلب حرف نور

مطلب حرف واو

ما بعدی و او اولورسد و او ما قبلنك ضمه سنی اقتضا ایلدیکندن مضموم
 او قورل زو کی (وا کر یا باشد مکسور مثل زین) واکم ما بعدی
 یا اولورسه یا ما قبلنك کسره سنی مقتضی اولد یغندن مکسور
 او قورل زین کی (وا کر الف باشد مفتوح مثل زان) واکر ما بعدی الف
 اولورسه الف ما قبلنك قبحه سنی موجب اولد یغندن مفتوح او قورل
 زان کی مولانا جامی قدس سره السامی حروف مذکوره ثلاثیه حرف
 علت نسیمه سنك سیننی مقام پیانده پیور مشلدر (یت) حرف علت
 نام کردند و او الف و بای را * هر کرا کیرد و جمع ناچار کو یدو آی را

مطلب شین

(و یکی شین است آن ضمیر غائبست و حکم او هم چو حکم ناء خطا بست)
 ادوات بسیطه دن بری دخی شین در و لسان فارسیده شین ضمیر غائب
 و غائبه دروشینك حکمی قریباً مرورایدن ناء خطا بك حکمی کیدر
 تذکر ما مر پوشیده اولمیه که عریده جاری اولان ضما ترك اقسامی
 فارسیده دخی جاریدر یعنی ضمیر یا متصل اولور یا منفصل اولور
 متصل دخی یا بارز اولور یا مستتر اولور ضمیر بارز متصل او چدر شین
 نامیم حرفلیدر شین ضمیر غائب و غائبه در که او اخر اسمایه داخل
 اولور اسبش کی که انك آتی دیمکدر و او اخر افعاله لاحق اولور
 میگویندش کی که اکا سویلرک دیمکدر و شینك جمعی شاندر که
 تشیه غائب و غائبه و جمع غائب و غائبه ایچون ضمیر متصلدر و حرف تا
 مفرد مخاطب و مخاطبه ضمیر یدر که بودخی او اخر اسمایه داخل اولور
 اسبت کی سنك انك معنا سنه و او اخر افعاله لاحق اولور میگویدت
 مثللو که سکا سویلر دیمکدر و تانك جمعی تان در که تشیه مخاطب
 و مخاطبه و جمع مخاطب و مخاطبه ایچون ضمیر متصلدر و حرف میم
 دخی متکلم وحده ایچون ضمیر متصلدر آدمم کی بن کلدیم دیمکدر
 اسم و وصف او اخر نه دخی لاحق اولور کوهرم فاضلم کی بنم کوهرم
 بن فاضلم دیمکدر و جمعی مان کلور و لسان ترکیده شین او معناسنی

ضمیر بارز متصل

شو مصراعده خزینت لفظی کبی که اصلی خزینت در ضرورت وزن ایچون هاء رسمیه حذف اولمشدر بومصراعك قائلی کیم اولدیغنه و مصراع نایسنه ظفر یاب اوله مدق (وماقبل تاء خطاب مفتوح باشد مثل مبارک بادت) و تاء خطابك ماقبلی مفتوح اولور مبارک بادت کبی که تانك ماقبلی دال مفتوح در شکا مبارک اولسون معناسنه (مکر ضرورت باشد آن زمان ساکنست مصراع چون گذشتی نه آنت ماند نه این) الا ضرورت وزن اولور سه اول زمان ساکندر حکیم سنائی قدس سره حضرتلرینک اشبو مصرا عنده آنت لفظنده اولان تا کبی که ضرورت وزن ایچون ماقبلنده اولان تون ساکندر مصراع مذکورك مصراع اولی علت روز و شب خورست یقین در (محصول مصراعین) روز شبک علتی یعنی کوندزك و کیجهك سبی کونشدر بونك بویه اولدیغنی یقینایل چونکه سن بو عالم فایندن کچر سین و بو مسافر خانه دن کوچر سین و جام موتی ایچر سین سکا نه کوند ز فالور نه کیجه قالور انك مشار الیهی روز و این کلمه سینك مشار الیهی شبدر (خور کونش معناسنه در) و یکی زاسبت برای

مطلب حرف زای

ابتدا باشد یت اگر روزی بدانش در فزیدی زنادان تنك روزی تر نبودی) ادوات بسیطه دن بری دخی زدر که ابتدا ایچون اولور عربیده من بیانیه کبی شیخ سعدی قدس سره حضرتلرینک شویدنده زنادان لفظنده اولان زکی (محصول نظم) اگر رزق مقسوم علم ایله زیاده اولیدی و هر کس علمی مقداری رزق پولیدی جاهلدن رزق زیاده طارکسنه اولمازایدی (و این زارا مکسور خوانند اگر مابعدش حرف صحیح باشد) و بوزایی مکسور او قور لر اگر زانك مابعدی حرف صحیح اولور سه (و اگر حرف علت باشد یا واوست یا یا الف) و اگر زانك مابعدی حرف علت اولور سه حرف علت دخی یا او در یا یا دریالف در (اگر واو باشد مضموم خوانند مثل زو) اگر زانك

مابعدی

اوله اول زمان مفتوح در (حافظ شیرازی فرماید بیت * عمر نان باد
افزون ای ساقیان بزم جم * کرچه جام مانشد پرمی بدوران سما)
حافظ شیرازی قدس سره نک اشبو بدینده * عمر نان کله سفده * اولان تاء
خطاب مفتوحه کبی (محصل نظم) ای مجلس جهک ساقیلری سزک
عمر کر اوزن اولسون هن قدر بزم قد جز سزک زمانکرده پرمی
اولدی ایسه ده (معلوم اوله که جم دم وزننده پادشاه عظیم الشان
معناسنه در خاتم و بادوبیو و آصف ایله ذکر اولنورسه مراد حضرت
سلیمان علیه السلام روی و جام ایله ذکر اولنورسه مراد جشید در
وسد و آینه ایله ذکر اولنورسه مراد اسکندر در پو بدینده جام وی ایله
ذکر اولنغله مراد جشید در (حضرت خواجه شهر بزرگ شاهتی
جشیده تشید پیور مشر در پو مقامه * کلام جرق عد و خصرینه
نهایت یوقدر اطاب مقال موزن ملال اوله یوقه رله طی لمومار
مقال قلندی) واکر در آخر کله هاء رسمیه باشد آن زمان یک همزه
مجتلبه می آری بیت * بی رخت نامده میل کل و برک سمنم * ناشدم بند *
ات آزاده سرو و چنم) واکر کله نک آخرنده هاء رسمیه یعنی هاء غیر
ملفوظه اولورسه اول زمان برهمزه مجتلبه کتور رسین خواجوی
کرمانیک اشبو بدینده ابده ابده لفظنده اولان همزه مجتلبه مفتوحه کبی
محصل بیت) ای جانان سنک بکاغک اولقمسن و سن مجلسده پو لقمسن
کله و برک سمنه بکامل و رغبت کلدی بن سکا بنده و عاشق و افکنده
اوله ایدن بر و سر و و چنک آزاده سیم (برک پیراق دیمکدر سمن چن وزننده
اوج پیراقلی کل که وان کلدی و مصر کلدی تعبیر اولنور) و کاه باقتضای مقام
هاء رسمیه را حذف کنند آن زمان همزه را نیازی مصرع * زرو باقوت
ولعل اندر خزینت) و بعضی کره دخی مقامک اقتضا سندن ایچون
یعنی ضرورت وزن ایچون هاء رسمیه بی حذف ایدرلر و ما قبلنده
اولان حرف ساکنه وصل ایدرلر اول زمان همزه بی کتور رسین

ایچون بازدم یعنی لسان فارسیده بامعانی مذکوره دن بشقه تعلیل
و تخصیص و ابتدا و انتها معنای ایچون دخی کلورایسه ده النادر
کلام دوم قضیه سنه مبنی ترك و طی اولندی (ویکی ناست برای
خطاب باشد) ادوات بسیطه دن بری دخی نادر که خطاب ایچون
اولور (خواهد در آخر افعال چنانکه درین بیت واقع شده است بیت
* دوش دیدت بارقیب از دوستان * کج کله سلغر بکف در بوستان)
نامده کوره استرسه فعللرک آخرنده اولسون انجیلین که میر محمد نظمینک
اشبو یتشد دید کله سنک آخرنده اولان تاکی (محصول نظم) ای جانان
دوون سنی دوستارون بری بوستنده رقیب ایله کوزمش کلا هاک آگری
یعنی مسرور و شاد و قدح الکده اولدیغی خالده کج کله ساغر بکف
دید کله سنک مقعولی اولان ناء خطاب دن حالد رک بومقامده هیئت
مقعولی مین در (کج آگری معناسنه در کج کله اولوق نشدن کایه در
(و خواه در آخر اسماییت * میشود افتاده هر که یتد * هان که
باشد کریمه عاشق یت) و دخی ناء خطاب استرسه اسملرک آخرنده
اولسون میر محمد نظمینک اشبو یتدک مصرع نائیتنک آخرنده
اولان تاکی (محصول یت) ای جانان هر کیمسه که سنی کورز البته سکا
عاشق و افکنده اولور آگاه اولکه عاشق کریمه و آهی سکا کوتی اولور
الامان عاشق ریکی تالان و کریان ایتمه مصرع نائیتنک آخرنده بدلفظی
کوتی اولان شبتک اسمیدر آخرنده ناء خطاب ایچوند ز خفی دکلدر که
بو یت ناء خطابک کرک و آخر افعاله و کرک و آخر اسمایه دخولته مثال
اولمه صالحدر زیر امصراع اولک آخرنده اولان یتد کله سی دیدن
مصدردن فعل مضارع در و آخرنده اولان ناء خطاب ایچوند رفاهیم
و خواه در آخر اسمایه خواه در آخر افعال اوزره معظوفدر (و این ناء
خطاب ساکنست) و بواء خطاب دائما ساکندر (مکرر در آخرش
ادات جمع باشد آن زمان مفتوحست) مکرر که آخرنده ادات جمع

علی کبی اشبو مصراعده بسر لفظنک باسی کبی که بر سر خلق جهان
معناسنه در (معنای مصراع) ای مدوح یغور کبی جهان خلقنک باسی
اوزده یاغرسین (باری مضارع مخاطبدر یاغرسین دیمکدر اولنده
می ادات حالدر کاهر و بالسان عربده دخی علی معناسنه کلور ومنهم
من ان تأمنه بقطار آیت کریمسنده اولان باکی که علی فطرار معناسنه در
(ونیز برای ظرفیت بیت ای کریمی که بدوران بهار عدلت در همه
روی زمین باد خلاق نوزید) ودخی باظرفیت ایچون اولور عربده
فی کبی خواجه سلمان قدس سره حضرت ترینک اشبو یئشده بدوران
کله سنک اولنده اولان باکی (محصول بیت) ای مدوح سن بر کریم
سنکه بهار کبی اولان عدلک زمانده جله ریوزنده بر باد مخالف
اسمدی الحاصل روز کار غدار دخی فرمانکه مطیع و منقاد در (نوزید
جحد مطلقدر اسمدی دیمکدر و بافی معناسنه کلدیکی عربده دخی
شایعدر صلیت بالمسجد ترکیئنده اولان باکی که فی المسجد معناسنه در
(ونیز برای سبیت مصراع بطلب یافت نشان ازلب شیرین فرهاد)
ودخی باسبیت ایچون اولور خواجه کمالک اشبو مصراعنده اولان
باکی مصراع مذکورک مصراع ثانیسیده (سوی لعل نبردند بجز کوه
کلندر) (محصول بیت) فرهاد نامراد معشوقه سی اولان شیرینک
لبندن طلب سبیلله نشان بولدی تنکم لعل طرفنه طاع فاز جیلرک غیر
بول ایلمدیلر و لعل معدتی بوله مدیلر (کوه کن وصف ترکیبدر طاع
فاز بی معناسنه الف نون ادات جعدر و فرهادک دخی لقبدر
دیار عجمده مشهور اولان کوه بی ستونی جریان آب ایچون شیرینک
عشق و درندن حفر ایتمسی باعث لقب اولمشدر یئنده اولان جناس
معلوم دقایق شناسدر و بآسبیهنک لسان عربده مثالی و کلا اخذنا
بذنبه آیت کریمه سیدر که بسبب ذنبه تقدیرنده در (ودیکر معانی
بار برای ندرت نوشتیم) و لسان فارسیده بانک غیر معنای ندرتندن

معانی به لسان فارسیده بآ مفتوحه دلالت اید روعریده بآ الصاق
مثالی امسکت بزید در که بوکا الصاق حقیقی تعبیر اول نور زیر امساک
فعلی حقیقه وجود زیده واصل اولشد رومررت بزید الصاق
بجای زید رزیرامرونی الحقیقه زیده واصل اولیوب بلکه زید میکانه
اقرب مکانه واصل اولشد ر (وگاه برای مصاحبت یت بیال و پرم
وازره که تیر پرتابی هوا گرفت زمانی ولی بخاک نشست) و بعض کره
بامصاحبت ایچون اولور یوینده بیال لفظنده اولان باکی (محصول
یت) ای مکتوب مغرور قناد و بلکه یولدن کتمه و مال و جاه که غرور
ایتمه زیر منزل اوقی بر زمان بال و پرواسطه سیله هوا طوندی
و منزلی بولدی ولکن انجام کار طیراغه اوتوردی زیر هر کالک
برزوالی وارد تیر پرتابی منزل اوقونه دینور بال قناد دیمکر ر پرقناد
یلکی معنا سنه در گرفت گرفتن مصد رندن فعل ماضید ر طوندی
دیمکر مضارعی کیده کلور و عریده بآ مصاحبتک مثالی اشتریت
الفرس بسرجه ترکیبنده اولان باکیدر و بونک صحیحی بایرینه مع
کله سنک قیامیدر و الصاق ایله مصاحبتک فرقی بودر که الصاق
مصاحبتی مستلزمدر مصاحبت الصاقی مستلزم دکلدر (وگاه برای
قسم یت بیجان خواجه و حق قدیم و مهر درست که مونس دم صبحم
دعای دوات تست) و دخی بعض کره با قسم ایچون اولور خواجه
حافظ حضرت تلیزینک اشو یتنک اولنده اولان بیجانک باسی کبی
(محصول نظم) ای جانان خواجه کائنات خلاصه موجودات علیه
اکمل التحیات حضرت تلیزینک روح سعادت لیری حقیچون و حق قدیم
و محبت صحیحیه حقیچون وقت سحرده بنم مونس و رفیق سنک بقای
دوات و دوام صحت و عافیتکدر (وگاه برای استعلام صراع همچو
رجت بسر خلق جهان می باری) و بعض کره دخی با استعلا
ایچون اولور یعنی استعلام معناسی افاده ایدن بر معنا سنک کلور عریده

بنی فرق ایچون کشیدر (کل کاف عجمیه تک کسریله مطلقا چامور
دیمکدر بومقامده ذکر مطلق وازاده مقید لسان ترکیده کاف عربیه تک
کسریله کل تغییر اولنان طین مهر وفدر که قبولد ن چقار و صوابون
اولیان برزده ال و جامه یقارل (ویکی همزه است برای تنبیه می آید بیت

مطلب حرف همزه

* ابی جرم را که کنی ظلم و جور * کند لاجرم مرا جور دور (ادوات
بسیطه دن بری دخی همزه در که تنبیه ایچون کلوراشو بیتک اولنده
اولان همزه کی (معنای بیت) ای ظالم و غدار آگاه اول سکا تنبیه اگر
صو جسر اولان کیمسه به ظلم و جور اید رایسک بواجلدن یعنی بی جرم
اولان کیمسه به ظلم و جور ایلدیکل ایچون فلک دخی سکا جور و جفا
ایدر و اول مظلومک آهنی سندن اولور (پوشیده اولیه که الف ایله
همزه تک یکنده فرق بودر که الف دائما ساکنندر ما و لا کلمه زنده اولان
الف کی متحرک اولنقه آگاه همزه دینور روز کار متحرک اولیجی ریح
و ساکن اولیجی هوا اطلاق اولندیغی کی و بعضا همزه به ده الف
اطلاق اولنور بودخی خفی اولیه که بعض کره دخی الف دعا ایچون اولور
(بیت) هیچ کس بر جای اونشبندا * روز شادی دشمنش کم یندا *
بیتنده واقع نشبندا و یندا کلمه لرنده اولان الف کی (ویکی باشت گاه

مطلب حرف با

برای الصاق باشد مصراع * عاشق که شد که یار بحالش نظر نکرد
ادوات بسیطه دن بری دخی بادر بعض کره الصاق ایچون اولور
خواجه جافظ خضر تک اشبو مصراعنده بحالش لفظنده اولان باکی
بومصراعک مصراع تاییسی * ای خواجه در دنیست و کره طیب
هست * در (مخوّل مصراعین) عاشق کیم اولدیکه بار اول عاشق
حاله نظر و التفات ایلدی ای خواجه دردک یوق یوخسه طیب
واردر اهل درد اولکه طیبی بوله سن عاشق اولکه واصل جاتان اوله سن
معلوم اوله که لسان فارسیده بیا مفتوحه عربیده بیا مکسوره ترجمه سیدر
یعنی عربیده بیا مکسوره تک مدلولی اولان الصاق و قسم وسائر

و شکر است) و بعضی کره دخی الف عقابله معناسنی افاده ایدر لبالب
 و دستادست و سر 4 سر کل تنده اولان الف رکبی بومقامک تحقیقی
 بود که ایکی نسنه میاننده عقابله و مساوات نامه اولوب انلرک تساوی
 و تقابلاری افاده مراد اولنسه انلره دال اولان لفظلرک میانته برالف
 زیاده ایدرلر مثلا ایکی سینه بری برینه مساوی اولدی دیه جک یرده
 برابر لر و برابر لفظلرک اصل استعمالی او محله در که ایکی کسینه ک
 قد و قامتاری مساوی د ر دیه جک یرده برابر لر ایدی صکره غلبه
 استعمال ایله برمر تهیه بالغ اولدی که سینه تصور اولمیان ایکی نسنه ک
 تساوی نسنن کسانیه ایدوب برابر دیدار لبالب دخی وجه مذکور اوزره
 توسیع اولمشدر که معنای اصلیهی طودا غک طودا غه تساوی سی
 ایچون ایدی صکره لب تصور اولمیان نسنلر میاننده اولان تساوی ده
 استعمال اولندی مثلا صوکاسه ک کنارنه چقندی کاسه کنارنه ک
 صوابله طولوب صوکناره مساوی اولدی دیه جک یرده لبالب شد دیرلر
 دستادست و سر اسیر دخی بو کافیا س اولنه (وگاه برای فزق باشد
 میان سؤال و جواب شیخ سعدی در کستان فرماید نظم بدو کتم که
 مشکلی یاغیری که از بوی دلا و یز تو مستم بکفتمان کل یاخیز بودم ولیکن
 مدتی با کل نشستم) و دخی الف بعض کره سؤال و جوابک یشنی فرق
 ایچون اولور تنکیم شیخ سعدی قدس سره کستانده میورر یو قطعته ک
 اولی بودر * کلی خوش بوی در جام روزی * سهیمان دست محبوبی
 بدستم (مخضول ایات ثلاثه) بر کون خامده خوش قوقولی بر کل بر محبوبیت
 الندن بنم المه واصل اولدی کل مذکورده یلمکه سن مسله میسک یاخود
 عتبر میسک زیر اشک کوکل آچینی قوقکده ن مست اولدم کل دخی
 جوابنده دیندیکه ای شیخ بن بر کل لامی اید م ولکن رمدت کل لاله
 او توردم همتبشک کمال یعنی کلک رایحه طیبه سی نکا تأثیر ایلدی
 نظم مذکورده بکفنا که سنک آخرنده اولان الف سهیمان لاله جوابک

بر قسمی بسطدر یعنی مرکب دکلدر و بر قسمی مرکبدر (واژ
 ادوات بسططه یکی القست) و ادوات بسططه دن بری القدر (کاه
 برای ندا باشد مصراع پادشاهها چرم مارا در گذار) و الف بعض کره
 ندا ایچون اولور ایشو مصراعده پادشاه لفظنک آخرنده اولان الف
 کی که ای پادشاه سگاندایدیم دیمکدر عرییده با سلطان کی مصراع
 مذکور شیخ عطار حضرتلرینک پند نامه سندنر و مصراع ثانیبی
 ما کنه کاریم و تو آخرز کاردر (محصول مصرعین) ای پادشاه حقیقی
 سگاندایدیم بز جرم و قصور مزی مغفرت ایله بزکنا هکارز و سن
 عفو و رحیم سن قولدن خطا افندیدن عطا اوله کلتندر (وکاه برای
 نخرن باشد یت دردا و حسرتا که عنانم زدست رفت * دستم نمی
 رسد که بکیرم عنان دوست) و بعض کره الف نخرن ایچون اولور
 شیخ سعدی حضرتلرینک ایشو یتنده دردا و حسرتا کله لرینک
 آخرنده اولان الف کی که لسان عربده بوکا الف استغاثه و الف ندبه
 تعیر اولور وازیده لفظنده اولان الف مثلول (محصول نظم) ای درد
 و حسرتم سکا آجوب دردناک و غمناک اولورم ز پرا عنان و اختیارم
 الدن کندی و بنم ایشم بتدی الم واصل اولماز که دوستک عاتقی
 طولانیم (وکاه برای توسل مثل سرلرین و سرپا و بدین الف را الف
 توسل گویند برای آنکه د و کله را برای یک شدن وسیله میگردد)
 و الف بعض کره توسل ایچون اولور سراین و سرپا کلماتنده اولان
 الفکر کی و بوالفه الف توسل دیرلر اندن ایچونکه ایکی کله ناک پراوله سنه
 وسیله اولور یعنی بشقه بقشه معنی صاحبی ایکی کله بی پراعمکه وسیله
 اولور نتکم سراین اصلنده بشقه بشقه کله ایدی سرپاش معناسنه
 وین بلک صمبله دیب معناسنه و سرپایینه سرپاش پایاق معناسنه در
 یتلرینه حیلولت ایدن الف سا کنه کلتنک کله واحده اوله سنه
 سبب اولدی (وکاه معنی * مقابله افاده کند مثل لبالب و دستا دست

شتر بان دومیه منسوب یعنی دوه چی دیمکدر بومذ کورائک جله سنده
نسبت ملاحظه اولنور (اسم تفضیل صیغه اسم فاعلیست بالفظ تر
در آخر مثل داند ه تر) اسم تفضیل صیغه اسم فاعلدر آخرند تر
لفظی ایله داند تر کی زیاده بیلجی معناسنه عربیده اعلم کی و بعض
کره ادات تفضیل اولان تر لفظی اواخر جوامده لاحق اولور مهتر
و کهتر کی زیاده بیوک و زیاده کوچک معناسنه در (فعل تعجب

از صیغه ماضی و مضارع و اسم فاعل و اسم مفعول باشد بالفظ زهی
وایا وایا مثل زهی کرد وایا کند وایا کشته وایا کرده) لسان فارسیده فعل
تعجب ماضی و مضارع و اسم فاعل و اسم مفعول صیغه لریدن زانک
کسر یله زهی والفق مدیله آیا و قصر یله ابالفظ لر یله حاصل اولور
زهی کرد ماضی به مثالدر نه عجب ایلدی دیمکدر آیا کند فعل مضارع
مثالدر نه عجب ایدر دیمکدر آیا کشته اسم فاعله مثالدر نه عجب ایدیچی
دیمکدر آیا کرده اسم مفعوله مثالدر نه عجب اولمش دیمکدر وجه عجب
لفظی دخی کلمات تعجبدر نه عجب نوشتن کی نه عجب یازق معناسنده در
الحاصل لسان فارسیده فعل تعجب مخصوص صیغه موضوع
اولیوب تعجب افاده ایدن کلماتی متعجب منه اولان کله نک اولنه ادخال

ایدر لر (و برای این اسم از اسم زمان تا فعل تعجب یک صیغه باشد زیاد
نیست) اسم زمانده فعل تعجبه دک شوا سملر ایچون یعنی اسم زمان
اسم مکان اسم آلت بناء مره بناء نوع اسم تصغیر اسم تفضیل اسم
منسوب فعل تعجب ایچون بر صیغه اولور زیاده صیغه یوقدر فصل

الادوات ﴿﴾ هذا فصل فی بیان الادوات تقدیرنده در یعنی ماسند کر
بر فصلدر که لسان فارسیده اداتلرک احوال و اوصافی بیاننده کاشدر
(ادوات قحطاله اداتک جیمدر ادات آلت معناسنه در جنک ایچون
سیف کاتب ایچون قلم کی) بدانکه ادات دو قسمست (ای طالب
ییل و آگاه اولنکه ادات ایکی قسمدر (یکی بسیطست و یکی مرکب)

مطلب الادوات

کاف تصغیر باشد مثل دانستنک و کاف ادات تصغیر ست (اسم
تصغیر اول مصدر در که آخرنده کاف تصغیر اوله دانستنک کی
بسته جکر معنایسته و کاف عربیه ساکنه لسان فارسیده علامت
تصغیر در و بوندن لسان ترکیده جک و جکر و جغزایله تعبیر اولور
مثلا کو جک قرمچم دخترک و عرب بکیر و ترک قر جغن تعبیر ایدر
بو مقامک خلاصه سی بودر که تصغیری مراد اولان کلمهک آخری حرف
ساکن اولور سه آخریه بر کاف الحاق ایدوب اول ساکنی تحریک ایدر
لیستریک کی که ترک اوغل جغن عرب غلبه دیرلر و اگر کلمهک آخرنده
غیر ملفوظه اولور سه اول هائی یک لفظنه تبدیل ایدر مثلا خواجک
دیرلر و بعض کره دخی آخری ساکن اولان کلمهک آخریه چه لفظنی
الحاق ایدر که صیغه تصغیر اولور مثلا باغچه و دیوانچه کی که
کوچک باغچه و کوچک دیوانه دینور لسان عربده تصغیر اوج وجه
اوزه استعمال اولندیغی کی لسان فارسیده دخی آخریه کاف لاحق
اولان صیغه تصغیر اوج وجه اوزده استعمال اولور بعض کره فی الحقیقه
ضغرسنی اولان شبته اطلاق اولور و بعض کره کبیر اولان شئی تحقیر
ایچون صیغه تصغیر ایله تعبیر اولور و بعض کره احد ضدینی آخر
مقامنده استعمال طریق ایله تعظیم ایچون تصغیر صیغه سیله تعبیر ایدر
و اکثر با صیغه تصغیر ایله شئی لطافتنه و تراکنه تنبیه و تلخیص ایدر

(اسم منسوب آن مصدر است که در آخرش یاء نسبت باشد مثل دانستنی
اسم منسوب اول مصدر در که آخرنده یاء نسبت اوله دانستنی
کی که بساکنه منسوب معنایسته در و بعضیلر اسم منسوبی بویله
تعریف ایلدیلر که اسم منسوب اول کلمه در که آخرنده یاء ساکنه
یا ناک یامند یاور یلیان لفظلری اوله شیرازی هوشناک خطر مند هزور
شتریان مثلاً شیرازی شیراز شهرنده منسوب هوشناک عقله منسوب
یعنی عقلی دیمکدر خطر مند خطر ه منسوب هزور هنر منسوب

بوقدر برخه ههنگام دانستن لفظيك معناسي بيشك زمانى ديك اولور
 (اسم مكان آن مصدر است كه در آخرش لفظ كاه باشد مثل دانستن
 كاه) اسم مكان اول مصدر در كه آخرنده كاه لفظي اوله دانستن كاه كي
 بيشك محلي ديمكدر بعض ارباب تحقيق اسم زمان واسم مكاني مقام
 بيانده بگونه رقم ر بر تحقيق اولديلز كه اسم زمان واسم مكانك صيغلي
 اسمك آخرنه كاه لفظني الحاق ايمكده حاصل اولور اسم زمانده
 جوامدك آخرنه لاحق اولور صبحگاه كي صباح وقتي معناسنه واسم
 مكانده كاه جامده لاحق اولور نمازگاه كي وگاه مشتقه لاحق اولور
 كرزگاه كي فاجه جق مكان معناسنه وگاه لفظي كاف عجميهك
 فتحيله زمان ومكان يينده مشتركد ر گاهي ظرف زمان وگاهي
 ظرف مكان معناسني افاده ايد ر وقت معناسنه اولان كاه وههنگام
 لفظلرينك يينده فرق بود ركه كاه لفظي مطلقا وقت معناسنه در
 استر مبهم اولسون استر متحد و د اولسون وههنگام وقت معين ومحدوده
 ايجون موضوعدر (اسم آلت آن مصدر است كه لفظ آلت بدو
 مضاف شود مثل آلت دانستن) اسم آلت اول مصدر در ركه آلت
 لفظي اكامضاف اوله آلت دانستن كي بيشكه آلت ديمكدر الحاصل
 اسم آلتده آلت لفظني ذي آلت اولان نسته به مضاف ايد رر مثلا
 آلت نوشن ديوب قلم وآلت بريدن ديوب قلم تراش مراد ايد رر وقلم
 تراش وسم تراش مثلا اولان وصف تركيبي نه اسم آلت ديمز رر
 (بناء مره آن مصدر است كه در اولش لفظ يكيار باشد مثل يكيار
 دانستن) بناء مره اول مصدر در كه اولنده يكيار لفظي اوله يكيار
 دانستن كي بركره بيشك معناسنه (بناء نوع آن مصدر است كه در
 اولش لفظ ديكر كونه باشد مثل ديكر كونه دانستن) بناء (نوع
 اول مصدر در كه اولنده ديكر كونه لفظي اوله ديكر كونه دانستن كي
 بشقه در لو بيشك معناسنه) اسم تصغير آن مصدر است كه در آخرش

نهی غائب اولور، کند و مکند کی الیسون معانسه (ویم مفتوحه
 ادات نهیست همچو لاد ر لغت عرب و جهمش مکند) ویم مفتوحه
 ادات نهی در لغت عربده لاکبی ونهی غائبک جعی مکند در عربیه
 لاینصر و آکی (وصیغه مکند مشترکست در میان مفرد مذکر و مؤنث)
 ودخی مکند صیغه سی مفرد مذکر و مفرد مؤنث یئنده مشترک در
 (وصیغه مکند نیز مشترکست در میان جمع مذکر و جمع مؤنث و ثنیه
 مذکر و ثنیه مؤنث) و مکند صیغه سی دخی جمع مذکر و جمع مؤنث
 و ثنیه مذکر و ثنیه مؤنث یئنده مشترک در (امر حاضر مشتقست
 از مضارع) امر حاضر فعل مضارع دن مشتق در (طریق اشتقاق
 انست که) اشتقاق طریق اودر که (دال مضارع را حذف کنی
 و ما قبلش اسکان مثل دان از داند و جمعش دانید) فعل مضارعک
 دالنی حذف ایدرسین و دالک ما قبلنی دخی اسکان ایدرسین
 امر حاضر اولور دان کی که داند مضارع دن مشتق در و جعی
 دانید در یلکن معانسه (و برای امر حاضر نیز دو صیغه ساختند)
 و امر حاضر ایچون دخی اهل فرس ایکی صیغه دوز دیلر (ساختند
 ساختن مصدرین فعل ماضینک جمعیدر دوز دیلر و ایل دیلر دیمکدر
 فاعلی تحتند شان اهل فرسه راجعدر فعل مضارعند خازایه قاب
 اولنوب سیازدکلور (نهی حاضر اول امر حاضر را یم ناهیه مفتوحه
 زیاده کنی نهی حاضر شود مثل مدان و مدانید) نهی حاضر
 امر حاضرک اولنه بریم ناهیه مفتوحه زیاده ایدرسین نهی حاضر
 اولور مدان و مدانید کی بیله و بیلیکن معانسه مدان مفرده و مدانید
 جمعه مثالد (اسم زمان آن مصدر است که در اولش لفظ هنکام
 باشد مثل هنکام دانستن) لسان فارسیده اسم زمان اول مصدر در که
 اولنده هنکام لفظی اوله هنکام دانستن کی دانستن بٹک معانسه در
 هنکام زمان معانسه در تنکم هنکام بهار دیرلر بهار زمانی دیمکدر

کنند) لسان فارسیده امر غائب صیغه سی بلا فرق صیغه مضارع در
 کنند کی که ایلسون معنا منه وجهی کنند در ایلسونلر معنا منه
 (و بدو صیغه در امر غائب اکتفا کردند) و اهل فرس امر غایبه
 ایکی صیغه ایله اکتفا ایلدیلر (و فرقی از مضارع بقرینه میشود)
 و امر غائبك فعل مضارع عن فرقی قرینه ایله اولور (و برخی امر
 غائبی که در ماقبل دالش الف باشد مثل کاد و دهاد در موقع دعا
 مستعملست) و بعض کره بر امر غائب که دالتك ماقبله الف اولور
 کاد و دهاد کی ایلسون و ویرسون مناسبه دعا موقعنده مستعملدر
 معلوم اوله که دعا موقعنده مستعمل اولان امر غائبلر فی الحقیقه
 امر دکلدر بوجهند تکه امر ونهی اندن عبارتدر که عالی اولان
 کسنه کندودن سافل اولان کسنه دن برنسنه نك وجودنی یاخود
 عدمنی طلب ایده و دعا اندن عبارتدر که ادنی اولان کسنه کندودن
 اعلا اولان کسنه دن تضرع و نیاز وجهی اوزره برنسنه نك وجودنی
 یاخود عدمنی طلب ایلده مثلاً خدا مبارکش کنشاد دیرلر حق سبحانه
 و تعالی انی مبارک ایلسون معنا منه بودخی معلوم اوله که امر غائب خطاب
 قیبلنددر و غایبه بالذات خطاب متصور دکلدر و جناب کبریا اگر چه
 نظر دن غایبدر لکن فی الحقیقه شاهد و حاضر اولدینی اعتباریله
 خطابه صالح اولور لکن زید و عمرو غائب اولدقلرنده متکلمه نسبت
 معدوم حکمنده در و معدوم خطابه صالح اولماز بلکه برکسه غائب
 ایکن اکا امر ونهی ایتمک البتة بر حاضر کسنه یه امر واسطه سیله اولور که
 شخص غائب شخص ثانی به نسبت حاضر در مثلاً بر کیمسه یه مواجهه
 سپارش اولور که فلان کیمسه یه سویله که فلان ایشی ایلسون یاخود
 ایشله مسون دیرلر (نهی غائب اگر بر امر غائب میم ناهیه زیاده کنی
 نهی غائب شود مثل مکشد و مکناد) لسان فارسیده نهی غائب اندن
 عبارتدر که اگر امر غائبك اوزرینه بریم ناهیه زیاده ایدرایسک

الحاق ایدر لر فلان دانسته بود دیر لر فاحفظ (ودو جدر ادر باب ماضی بیان کردیم) وایکی جحدی یعنی جحد مطلق و جحد مستغرق فعل ماضی باینده بیان ایلدله انده طلب اولنه. (نقی حال از فعل مضارع مشتقست) نقی حال فعل مضارع دن مشتق در (طریق اشتقاق آنست که) اشتقاقک طریق اودر که. (در اولش لفظی آری که آن دلالت کند بزمان حال و نون نافیہ بر آن ادخال میکنی مثل نمیکنند) مضارعک اولنه می لفظی کشور رسین که می لفظی زمان حاله دلالت ایدر و بزنون نافیہ دخی می لفظنک اوزرینه ادخال ایدر سین نقی حال اولور نمیکنند کی که شمدیکی خالده ایتمزدیمکدر عرییده ماینصر کی (نقی استقبال این نیر از فعل مضارع مشتقست) نقی استقبال دخی فعل مضارع دن مشتق در (طریق اشتقاق آنست که) اشتقاقک طریق اودر که (در اولش نون نافیہ ادخال کنی نقی استقبال شود مثل نکند) فعل مضارعک اولنه بزنون نافیہ ادخال ایدر سین نقی استقبال اولور نکند کی که کلجک زحاده ایتمزدیمکدر عرییده لاینصر کی (واکر) تأکیدش اراده کنی لفظ هرآینه را بر آن صیغه زیاده کن تأکید نقی استقبال شود مثل هرآینه نکند (واکر نقی استقبال نفی مراد ایدر ایسک هرآینه لفظنی نکند صیغه سی اوزره زیاده ایله نقی استقبال اولور هرآینه نکند کی البته زمان مستقبل جمع اجزاسنده ایتمزدیمکدر عرییده لن ینصر کی) (آیین اصلنده قانون معناسنه در که نظام خلق ایچون وضع اولتان عادتدن عبارتدر وعادت مذکور می اجرا لازم اولمغله آیین دیوب امر لازم مراد ایدر لر پس هرآیین هر قانون یعنی هر امر لازم معناسنه اولدقد نصکره نقی استقبال مخصوص اولسون ایچون آخرنه هاء نقلیه زیاده ایلدیلر ولهدا ارباب لغت هرآینه لفظنی کاهی البته وکاهی لاید لفظر یله تفسیر ایدر لر (امر غائب صیغه مضارعست بی فرق مثل کند و جعش

اشتقاقك طريق اودر كه فعل مضارعك دالتي مفتوح قيلارسين
(و برای علامه فتحه هاء رسمیه می نویسی) و دالک فتحه سنه
علامت ایچون برهـاء رسمیه یعنی هاء غیر مفعولیه یازارسین (و در مقابل
دال یک تون زیاده کنی اسم فاعل شود مثل کننده) و دالک ماقبلنده
برنون زیاده ایدرسین اسم فاعل اولور کننده کبی ایدیچی معنا سنه
واسم فاعلک مفرد غائب وجع غائبندن غیر صیغه مطرده سی کلز
کننده کننده کان کبی که جعنده کان لفظی زیاده اولور واسم فاعلی
برشی اوزره حل ایدوب قضیه عقد اینسه ل افعالده جاری اولان
تصرفات سنه مذکور انده دخی اجرا اولنور مثلاً او خواننده است
آنان خواننده اند تو خواننده شما خواننده آید من خواننده ام

مطلب اسم مفعول

ما خواننده ایم * اسم مفعول مشتقست از فعل ماضی معلوم * اسم
مفعول فعل ماضینک معلومندن مشتقدر (طریق اشتقاق آنست که)
اشتقاقك طريق اودر که (آخر ماضی را مفتوح کردائی) ماضینک
آخرنی مفتوح قيلارسین (و برای علامت فتحه هاء رسمیه می آوری)
و فتحه علامتدن ایچون هاء رسمیه کتوررسین (اسم مفعول شود
مثل کرده) اسم مفعول اولور کرده کبی که اینلش معناسنده در واسم
مفعولک دخی صیغه مطرده سی اسم فاعل کبی ایکی صیغه در کرده
کردکان دانست دانستکان کبی معلوم اوله که برفعلک زمان ماضیده
مجرد فاعل ایله قیامندن خبر و ریشه ل اندن ماضی صیغه سی ایله
تعبیر ایدر ل مثلاً علک زمان ماضیده عالم ایله قیامندن خبر و یرمک
مراد اینسه ل فلان دانست دیرل یعنی فلان کسسه ایله زمان ماضیده
علم قائم اولدی و اگر قیام مزبور دن خبری حکایت مراد اینسه ل اکا
حکایت حال ماضی دیرل اندن اسم مفعول صیغه سیله تعبیر ایدرل
مثلاً فلان کسسه ایله زمان ماضیده علم قائم اولمش ایدی دیه جک برده
فلان دانسته است دیرل و کاهی اسم مفعولک آخرینه بود لفظنی

* الحاق *

(اگر خواهی که جمع مذکر غائب مبهود يك نون در ماقبل دال ر یا نه
 کنی مثل کند و صیغه جمع مؤنث نیر اینست و صیغه دو تنیه نیز)
 اگر استر سکه کند صیغه سنی جمع مذکر غائب اوله دالک ماقبله
 بنون ادخال ایدرسین کند کی جمع مذکر غائب اولور و جمع مؤنث
 صیغه سی دخی بودر و ابکی تنیه صیغه سی یعنی تنیه مذکر و تنیه
 مؤنث صیغه سی دخی بودر (و اگر خواهی که مفرد مذکر مخاطب
 باشد دال مضارع را حذف کنی و يك یا ساکنه الحاق مثل کنی
 و صیغه مفرد مؤنث مخاطبه نیر اینست) و اگر استر سکه کند
 صیغه سی مفرد مذکر مخاطب اوله دال مضارعی حذف ایدرسین
 و پراء ساکنه الحاق ایدرسین مفرد مذکر مخاطب اولور کنی و مفرد
 مؤنث مخاطبه صیغه سی دخی بودر (و اگر خواهی که جمع مذکر
 مخاطب می باشد بعد از حذف دال مضارع يك یا و دال الحاق کنی
 جمع مخاطب مبهود مثل کنید) و اگر استر سکه کند صیغه سی جمع
 مذکر مخاطب اوله دال مضارعی حذف نصکره بر یا و دال الحاق
 ایدرسین جمع مذکر مخاطب اولور کنید کی و جمع مؤنث مخاطبه
 و تنیه مذکر مخاطب و تنیه مؤنث مخاطبه صیغه سی دخی بودر
 (و اگر خواهی که نفس متکلم وحده می باشد يك میم الحاق کنی بعد
 از حذف و اگر خواهی که متکلم مع الغیر ماقبل میم را یا زیاده کنی مثل کنم
 و کنیم) و اگر استر سکه کند صیغه سی نفس متکلم وحده اوله دال
 مضارعی حذف نصکره بر میم الحاق ایدرسین نفس متکلم وحده اولور
 و اگر استر سکه نفس متکلم مع الغیر اوله میم ماقبله بر یا زیاده ایدرسین
 نفس متکلم مع الغیر اولور کنم و کنیم مثلاً و تقول فی الامثلة المطردة
 للمضارع المعلوم کد کند کنی کنید کنیم * اسم فاعل مشتقست
 از فعل مضارع معلوم * اسم فاعل معلوم اولان فعل مضارع دن
 مشتقدر (طریق اشتقاق آنست که دال مضارع را مفتوح گردانی)

مطلب اسم فاعل

میکنند) ای طالب بیل و اکاه اولکه فعل مضارع باومی لفظندن تجرد
 وقتنده ایکی زمانه دلالت ایدر زرا فعل مضارع ماده سبله حدثه
 وصیغه سبله زمان حال و زمان استقباله علی وجه الاشتراک یعنی لاعلی
 التعین دلالت ایدر کاین فی محله (واکر در اولش با داخل شود مخصوص
 بزمان استقبال باشد مثل بکند) واکر فعل مضارعک اولنه با داخل
 اولور سه زمان استقباله یعنی کلجک زمانه مخصوص اولور بکند کبی که
 کلجک زمانه ایدر دیمکدر (واکر می خاص بحال مثل میکنند) واکر
 فعل مضارعک اولنه می لفظی داخل اولور سه زمان حاله مخصوص
 اولور میکند کبی که شمدیکی خالده ایدر دیمکدر پوشیده اولیه که فعل
 مضارع اذات حال و اذات استقبالدن عاری اولدیغی حاله اطلاق
 اولنسه متبادر اولان زمان استقبالدر و کتب فقهیه ده برکسه سوکد
 میخوارم بخدادیسه حانث اولور سوکد خوارم بخدادیسه حانث اولباز
 زرا زمان آتیده عین ایتمکه وعددر واقع اولان کلام یونکته یه منیدر
 خافهم (وکاه باشد که باومی برای تحسین در کلام منشور و برای تکمیل
 وزن در کلام موزون می آورند) وکاه اولور که فعل مضارعک اولنه
 باومی لفظلارینی کلام منشورده تحسین لفظ ایچون و کلام موزونده
 تکمیل وزن ایچون کنور لر (وآن بارا در همه حال مکسور بخوان)
 و مضارعک اولنه داخل اولان بابی جمیع حاله یعنی استر مضارعک
 اولی مضوم اولسون استر حروف شقویه دن بر حرف بولنسون
 مکسور او قوبو مقامک تفصیلی باب المصدرد ه مرور ایلدی (ونیز
 بدانکه مضارع شش صیغه است بسان ماضی اولاکند فعل مضارع
 مفرد مذکر غائبست و صیغه مفرد مؤنث نیر آتیبست) ای طالب بونی
 دخی بیل و اکاه اولکه فعل مضارعک امثله مطرده سی فعل ماضی
 کبی الی صیغه در اولاکند صیغه سی فعل مضارع مفرد مذکر غائبدر
 و مفرد مؤنث صیغه سی دخی بودر (بسان بآک قنبله مثل معاسنه در

اولور پیراستن مصدر رندن پیراید کبی میراستن زبیب وزینت ویرمک
معنا سنه در و بوضو رنده اگر یاء مذکوره نك ماقبلی مضموم اولور سه
ضمه اشباع اولوب و او حاصل اولور و بو عمل اوج کله ده جاریدر
جستن جوید و رستن روید و شستن شوید (وا کرتائی شینی باشندان
شین بعد از حذف و قلب بر مبدل شود مثل انبارداز انباشتن) و اگر مصدر
تائی شینی اولور سه اول شین نون مصدر یه حذف و تاداه قلب
اولد قد نصکره رایه مبدل اولور انباشتن مصدر رندن انبارد کبی انباشتن
طولدر مق معنا سنه در و آغشتن دن آغازد کلدیکی الف زیاده سیله
بعضیلر قیاسه و بعضیلر آغازیدن دخی لغت اولمغله اندن مشتقدر
دیدیلر و کشتن دن کاف فارسیه نك فتحیه کرد کلدیکی کردیدن دن
دخی لغت کثیر الاستعمال اولمغله اندن مأخوذ در و کشتن دن کاف
عربییه نك ضمیمه کشد و سرشتن دن سریشد و نوشندن نوید
کلری شاذ در (وا کرتائی فائی باشندان فایه مبدل شود مثل کوبد
از کوفتن یا بجای خود ماند مثل بافد از بافتن) و اگر مصدر تائی فائی
اولور سه اول فاباء موحده یه مبدل اولور کوفتن مصدر رندن کوبد کبی
یا خود فایه تبدل اولم یوب اصلی اوزره فالور بافتن مصدر رندن
بافد کبی کوفتن کاف عربیه نك ضمیمه دوکک معنا سنه در بافتن اورمک
معنا سنه در و رفتن دن رانک ضمیمه روید کلدیکی خلاف قیاسدر
و مثال مذکور اشباع قبیلدن تعداد اولنسه مناسب ایدی یعنی قیاس
اوزره رید اولد قد نصکره رانک ضمه سی اشباع اولمغله و او حاصل
اولدی و اشفتن دن آشوبد کلدیکی دخی بو قبیلدندر (و آن
مضارعها که از صا در تائی مشتقند و بدین قاعده ها مخالفند
نیرا تا را شاذ گویند) و دخی اول مضارعلر که مصدر تائیدن مشتقدر
و بوینان اولنان قاعده لره مخالفدر انلره یعنی اول مضارعلر شاذ
دیر (بدانکه فعل مضارعدر وقت نجر داز باومی بدوزمان دلالت

اگر بدن قاعده‌ها موافق نیاید شاذ گویند مثل آفریند و بیند و چیند)
 و اول مضارع‌ها که مصادر دالیدن مشتق‌ها را اگر بوسه و بیان
 اولتان قاعده‌ها موافق کلز ایه شاذ دیرل آفریند و بیند و چیند
 مضارع‌ها که آفریند آفریدن مصدریدن فعل مضارع‌ها را در
 دیک‌ها دیدن مصدرند مضارع‌ها را در دیک‌ها دیدن چیند
 مصدرند ن مضارع‌ها را در دیک‌ها دیدن (و اگر تائی خائی باشد نون
 مصدر را حذف کنی و آن تا دال را قلب و خاش را مبدل برای مفتوحه
 مضارع شود مثل کر یزد از کر یختن) مصنف قدس سره بویا به دل فعل
 مضارع مصدر دالیدن کیفیت اشتقاقی بیان ایدوب بودند صکره
 دخی مصدر تائیدن کیفیت اشتقاقی مقام بیانده بیورل که اگر مصدر
 تائی خائی اولور سه نون مصدری حذف ایدرسین و اول تائی داله
 قلب ایدرسین و خاشی دخی زای مفتوحه به تبدیل ایدرسین فعل
 مضارع اولور کر یختن مصدرند کر یزد کبی (کر یختن کاف عجمه نك
 کسر یله قاجق معناسنه در مضارع‌ها خازابه قلب اولنوب کر یزد
 کلور اما شناختن شناسد و فروختن فروشد و کسیندن کسند کلدلری
 شاد در (و اگر تائی سینی باشد آن سین بعد از حذف و قلب محذوف
 می‌شود مثل داند از دانستن) و اگر مصدر تائی سینی اولور سه اول سین
 نون مصدریه حذف و تاداله بعد القلب محذوف اولور دانستن
 مصدرند داند کبی دانستن بملک معناسنه در (بابها مبدل می‌شود مثل
 خواهد از خواستن) یا خود سین حذف و قلب نصکره هایه مبدل اولور
 خواستن مصدرند خواهد کبی خواستن استمک معناسنه در اما
 بستن دن بندد کلد یکی بندیدن دن دخی لغت اولغله اندت ما خود در
 لکن پیوستن دن پیوند و نشستن دن نشیند و خواستن دن خیرد
 و کسستن دن کسند و شکستن دن شکند کلدلری شاد در (بایام مثل
 پیراید از پیراستن) یا خود اول سین حذف و قلب نصکره یایه مبدل

معنا سنه در اما کشادن کشاید کله سی فی الحقیقه کشادن مأخوذ
 دکلدر بلکه کشودندن مأخوذ اولغله قاعده مذکور به خلل
 ویرمز كذلك دهد کله سی فی الحقیقه دادندن مأخوذ دکلدر بلکه
 دهیدنن مأخوذ در كذلك زاید کله سی زادنن مأخوذ دکلدر
 بلکه زایدندن مأخوذ در زیر کشادن و کشودن آچق معنا سنه
 و دادن و دهیدن و یرمک معنا سنه و زادن و زایدن طوغغی معنا سنه
 مصادر مترادفه قبیلنددر غایه مافی الباب احد مترادفینک استعمالی
 آخره نسبت شایع اوله (واگردالی واوی باشدنون مصدر رانبر
 حذف وواو را تبدیل کردی بالف ویا مثل فرماید از فرمودن) واکر
 مصدر دالی واوی اولورسه یعنی دالك ما قبلنده یارنودن واونورسه
 یننه نون مصدری حذف ایدرسین و واوی الف ایله یایه تبدیل
 ایدرسین فرمودن مصدرندن فرماید کبی وقس علیه فرمودن پیورمق
 معنا سنه در واما بوندن بود کله سی شاذ در زیر مقتضای قاعده
 اوزره باید کرک ایدی لکن بایستن دن مشتق اولان باید کله سنه
 التباسدن فرار ایدوب بود دیدیلر (واگردالی رائی و نونی باشد نون
 مصدر را حذف کنی بعدزان آنرا و نون را مفتوح کردانی مضارع
 شود مثل پرورد ورائد از پروردن ورائدن) واکر مصدر دالی رائی
 و دالی نونی اولورسه یعنی یارنودن را و نون بونورسه نون مصدری
 حذف ایدرسین وبعث از حذف اول را و نونی مفتوح قبلارسین فعل
 مضارع اولور پروردن مصدرندن پرورد ورائدن مصدرندن رائد کبی
 پروردن بسلک رائدن سورمک معنا سنه در لکن بردندن بلك ضمیمه پرد
 کلدیکی بلك قعبله بریدن لفظنک مضارعی اولان پرد لفظنه التباسدن
 فرارادر وهردن میرد و آزدن آزارد وگردن کند کلمه لری شاذدر
 و آوردندن کاهی قیاس اوزره آورد وگاهی تخفیف ایچون واوی
 حذف ایدوب آرد دیرل (وآن مضارعها که از مصادر دالی مشتقند

شو وقتہ قدر ایتمدی دیمکدر عربیده لما یصیر کبی خفی اولیه که
 لغت عربیده ما مضینک مطلق نفی مراد اولنسه اول ما مضینک
 مضارع عنک اولنه لم کله سنی واستغراق اوزره نفی مراد اولنسه
 مضارع مزبورک اولنه لما کله سنی زیاده ایدر لم مثلاً لم یصیر لما یصیر
 دیرلر ولغت فارسیه ده نفس ما مضینک اولنه نون مفتوحه و نون مقصوره
 و هیچ مجموعی زیاده ایدوب نخواند و هیچ نخواند دیرلر یعنی زمان
 ماضیده او قومدی و زمان ما مضینک جمیع اجزاسنده شو وقتہ دك
 او قومدی معناسنه که اوله جحد مطلق وثانی به جحد مستغرق تسبیه
 ایدرلر ﴿ باب المضارع ﴾ ما سیدکر برابدر که فعل مضارعک
 اشتقاق واحوالی بیانده کاشدر (مضارع نیز مشتقست از مصدر)
 لسان فارسیه فعل مضارع دخی مصدر دن مشتقدر (اما از مصدر
 دالی یائی کیفیت اشتقاق آگست که) اما مصدر دالی یا ایدن یعنی
 دالک ماقبلنده یارنو حرفلر دن یا واقع اولان مصدر دن اشتقاقک
 کبفتی اودر که (نون مصدر را حذف کنی) ای طالب نون مصدری
 حذف ایدر سین (وآن یا که در ماقبل دالست نیز حذف کنی) واول
 یا که دالک ماقبلنیده موجود در آئی دخی جذف ایدر سین (وآن
 حرف که اکنون ماقبل شد دال را مفتوح کردائی مضارع شود مثل
 خرد از خریدن) و دخی اول حرف که شمیدی داله ماقبل اولدی یعنی
 دالک ماقبلنده بولندی اول حرفی مفتوح قبلار سین فعل مضارع اولور
 خریدن مصدر دن خرد کبی خریدن خالک کسر بله المی معناسنه در
 و قس علیه اما آفریدن آفریند و جیدن چیز و دیدن یبند و شنیدن
 شود کلملری شاذدر (و دالی النی همچنین است مثل ایستد از ایستادن)
 و دالی النی یعنی دال مزبور عنک ماقبلنده یارنو حرفلر دن الف واقع
 اولان مصدر دن مصدرک اشتقاقی مصدر دالی یائی نک اشتقاقی
 کیدر ایستادن مصدر دن ایستد کبی و قس علیه ایستادن طور مکی

مطلب مضارع

خریدن مصدرندن فعل مضارعک مخاطبیدر الورسین دیمکدر (ودر
آخرش لفظ شد الحاق کردی) واخذ ابتدیکک ماضینک آخرته
شد لفظنی الحاق ایدرسین (اگر مفرد مذکر غائب باشد) اگر اول
ماضی مفرد مذکر غائب اولورسه (ولفظ شدند الحاق کردی اگر
نثیه یا جمع باشد ماضی مجهول میا شد مثل کرده شد کرده شد ند
دانسته شد دانسته شدند) وشدند لفظنی الحاق ایدرسین اگر نثیه
یا خود جمع اولورسه فعل ماضی مجهول اولور کرده شد کرده شدند
دانسته شد دانسته شدند مثلور کرده شد اولمش اولدی کرده شدند
اولمش اولدیلر دانسته شد بیلشم اولدی دانسته شدند بیلشم
اولدیلر دیمکدر و افعال سائر بی بوکا قیاس ایله مثلا رفته شد رفته شدند
رفته شدی رفته شدید رفته شدند رفته شدیم (واگر خواهیکه
از حال ماضی حکایه میکنی در اولش لفظ می آری و کوئی میکرد)
ودخی اگر استرسنکه حال ماضیدن حکایه آیده سین ماضینک اولنه
می لفظنی کتوروب میکدر دیرسین کجشم زمانده ایلدی ایدی معناسنه که
اکا حکایه حال ماضی تعبیر اولتور و بعض کره ماضینک اولنه بیه
مکسوره داخل اولور که لسان عربده قد تحقیقه معناسنی افاده ایدر
مثلا بیا مد دیرل تحقیق کلدی دیمکدر عربیده قد جاء کی (واگر
خواهیکه ماضی را منفی سازی در اولش نون نافیة مفتوحه ادخال
کردی مثل نکرد این را بحد مطلق گویند) ودخی ای طالب لاکر
استرسنکه فعل ماضی بی منفی قبله سین ماضینک اولنه نون نافیة
مفتوحه ادخال ایدرسین نکرد کی که زمان ماضیده ایلدی دیمکدر
عربیده لم بنصر کی بو صیغه یه لسان فارسیده بحد مطلق دیرل
(واگر لفظ هیچ بر ماضی منفی زیاده کنی بحد مستغرق شود مثل هیچ
نکرد) واکر هیچ لفظنی ماضی منفی اوزره زیاده ایدر ایسک بحد
مستغرق اولور هیچ نکرد کی که زمان ماضینک جمله اجزا سنده

مؤنث غائبه و تنبيه مذکر غائب و تنبيه مؤنث غائبه يبنده مشترک در
 استرسه جمع صيغه سی جمع مخاطب اولسون کردید کی که بوصیغه
 دخی جمع مذکر مخاطب و جمع مؤنث مخاطبه و تنبيه مذکر مخاطب
 و تنبيه مؤنث مخاطبه پینارند مشترک در استرسه تنبيه غائب اولسون
 استرسه مخاطب اولسون استرسه تنبيه مذکر اولسون استرسه مؤنث
 اولسون احوال مذکورہ تک چله سنده صيغه جمع ایله مشترک در
 خلاصه کلام لسان فارسیده مذکر و مؤنث و تنبيه و جمع ایچون بشقه
 بشقه علامت وضع اولمویوب مقام قرینه سیله بری برندن متمیز اولور
 بنابرین افعال فارسیده الی صيغه ایله اکتفا اولندیکه مفرد مذکر غائب
 و مفرد مؤنث غائب ایچون کرد صيغه سنی وضع ایلدیلر و جمع مذکر
 غائب و جمع مؤنث غائب و تنبيه مذکر غائب و تنبيه مؤنث غائب ایچون
 کردند صيغه سنی وضع ایلدیلر و مفرد مذکر مخاطب و مفرد مؤنث
 مخاطبه ایچون کردی صيغه سنی وضع ایلدیلر و جمع مذکر مخاطب
 و جمع مؤنث مخاطبه و تنبيه مذکر مخاطب و تنبيه مؤنث مخاطبه ایچون
 کردید لفظی وضع ایلدیلر و نفس متکلم وحده ایچون کردیم صيغه سنی
 و نفس متکلم مع الغیر ایچون کردیم صيغه سنی وضع ایلدیلر پس تنبيه
 غائب و غائبه و جمع غائب و غائبه ایچون بدو مفرد مخاطب و مخاطبه ایچون
 ی و تنبيه مخاطب و مخاطبه و جمع مخاطب و مخاطبه ایچون بد و نفس
 متکلم وحده ایچون م و مع الغیر ایچون یم علامت وضع ایلدیلر نقول
 فی الامثلة المطردة للماضي المعلوم کرد کردند کردی کردید کردیم کردیدم
 (واکر میخواست که ماضی معلوم را مجهول ميسازی) ای طالب اگر استر
 ایست که فعل ماضی معلومی مجهول قیلة سین (ميسازی ساختن
 مصدر بنندن فعل مضارع تک مفرد مذکر مخاطب در قیلة سین دیمکندر
 مضارع بنده بر نهج قاعده خازیه قلب اولمشد (اولا اسم مفعول
 ان ماضی بخری) اول اول ماضیتک اسم مفعولی الوریسن (بخری

نفس متکلم و حده می باشد در آخر مفرد میم را زیاده بکن کردم
 شود این را نفس متکلم و حده می گویند (و اگر استرایسک کرد کلمه سی
 نفس متکلم و حده اوله مفردک یعنی کردک آخره میمی زیاده ایله
 کردم اولور بن ایلدم دیکنر عر بیده نصرت کبی بوضیغه به لسان
 فارسیده نفس متکلم و حده دیرلر (و اگر با میم یاز زیاده شود نفس
 متکلم مع الغیری باشد مثالش کردیم) و اگر با میم ایله یاز زیاده اولور سه
 نفس متکلم مع الغیر اولور کردیم کبی بز ایلدک معنا سنه عر بیده
 نصرت نامثلاو (پس میم فقط علامت نفس متکلم و حده ومع الیاء
 متکلم مع الغیری می باشد) بو تقدیر چه میم انجق نفس متکلم
 و حده علامتیدرو میم یا ایله نفس متکلم مع الغیر علامتی در
 (و آن دال که در آخر مفرد ست در نفس متکلم و حده مفتوح بحوائی
 و در نفس متکلم مع الغیر مکسور) و اول دال که مفرد اولان کردک
 آخرند در دال مذکوری نفس متکلم و حده ده مفتوح اوقورسین
 و نفس متکلم مع الغیر ده مکسور اوقورسین کردم و کردیم کبی (پس
 امثله مطرده فعل ماضی شش صیغه می باشد) ای طاب ماسبق
 معلومک اولدیه فعل ماضینک امثله مطرده سی الی صیغه اولور
 (صیغه مفرد مذکر مشترکست بامؤنث خواه غائب و خواه خطاب
 باشد) مفرد مذکر صیغه سی مفرد مؤنث صیغه سیله مشترکدر استر سه
 مفرد مذکر غائب اولسون کرد کبی استر سه مفرد مذکر مخاطب
 اولسون کردی کبی تنکم کرد صیغه سی مفرد مذکر غائب و مفرد
 مؤنث غائبه ییننده مشترکدر کردی صیغه سی دخی مفرد مذکر
 مخاطب و مفرد مؤنث مخاطبه ییننده مشترکدر (و صیغه جمع نیز
 مشترکست خواه غائب و خواه خطاب با تنبیه خواه غائب و خواه
 خطاب نیز مذکر باشد خواه مؤنث) و جمع صیغه سی دخی استر سه
 صیغه جمع غائب اولسون کردند کبی که بو صیغه جمع مذکر غائب و جمع

دالک و تالک ماقبلی سا کندر قریب امر و رایدن کرد و دانست کبی لکن
 اول ماضیلر که مصدر شاذه دن مشتقلرد دالک و تالک ماقبلی مضر کدر
 آمد و شد کبی (آمد کلمک معنایسه آمدندن و شد کلمک معنایسه شدن دن
 مشتقلر ایکه پسندده دخی دالک ماقبلی اولان مضم و شین مضر کدر (و کله
 کرد را ماضی معلوم مفرد مذکر غائب میگویند) و کرد کله سنه فعل
 ماضی معلوم مفرد مذکر غائب دیرلر عربیده نصر کبی (واکر اراده کنی که
 جمع مذکر غائب میشود) ای طالب اگر مرا دید رایسک که کرد کله سی
 جمع مذکر غائب اوله (در آخرش نون و دال را زیاده کنی کردند شود
 این را جمع مذکر غائب میگویند) کرد کله سنک آخره نون و دال
 زیاده ایدرسین کردند اولور عربیده نصر و اکی و بو کردند صیغه سنه
 لسان فارسیده جمع مذکر غائب دیرلر (و آن نون و دال علامت جمع
 غائبست) و اول نون و دال جمع غائب علامتیدر (واکر خواهیکه
 مفرد مذکر مخاطب باشد الحاق یاه ساکنه میکنی و برای یا دال را
 مکسور خوانی مفرد مذکر مخاطب میشود مثالش کردی) و اگر استر
 ایسک که کرد کله سی مفرد مذکر مخاطب اوله کرد کله آخرینه بریاه ساکنه
 الحاق ایدرسین و یا ایچون یعنی یا ماقبلک کسر سنی اقتضا ایلدیکنندن
 ایچون دالی مکسور او قورسین مفرد مذکر مخاطب اولور کردی کبی که
 سن ایلدک دیکدر عربیده نصرت کبی (واکر میخواهیکه جمع مذکر
 مخاطب باشد در آخر مفرد مذکر غائب یک یا و دال الحاق کنی جمع
 مذکر مخاطب گردد مثالش کردید) و اگر استر ایسک که کرد کله سی جمع
 مذکر مخاطب اوله مفرد مذکر غائب یعنی کرد کله آخرینه بریاه و دال
 الحاق ایله جمع مذکر مخاطب اولور کردید کبی سنز ایلدیکنر معنایسه
 عربیده نصرت تم کبی (پس همان یا علامت مفرد مذکر مخاطبست
 و یا دال جمع مذکر مخاطب) بویله اولتجه انجی با علامت مفرد مذکر
 مخاطبدر و دال ایله برابر جمع مذکر مخاطب علامتیدر (واکر خواهیکه

دیرل واکل ایلک ایچون مهیا اولان طعام مراد ایدرل بودخی معلوم اوله که بر مصدر رصبغه سی که مقابل اولان بر مصدر ایله ذکر اولنسه مصدریت خرفی اولان نونی اسقاط ایدرل مثلاً گفت وشتید کله لریکه اصلنده گفتن وشتیدن در گفتن سونلک وشتیدن ایشتک معنالیته در بویکی فعلک برابر افاده سی مراد اولند قدّه نونلر که خرف مصدر در حذف اولنوب گفت وشتید دیرل و داد

مطلب الماضی

وشتد و آمد و رفت دخی بوقیاس اوزره در **باب الماضی** هذاباب فی بیان الماضی تقدیرند در یعنی ماسیند گر بر باید که فعل ماضینک تعریف و احوالی بیاننده کائندر (ماضی مشتقست از مصدر) فعل ماضی مصدر ردن مشتق در خفی اولیه که مصدر مجرد حدثه دلالت ایلدیکی جهندن و حدث مذکورک بذات ایله قیامتک زمانندن خبر و یرمک مراد اولنسه اکا صیغه فعل ایله توسل اواندور زیرا فعل ماده سبله حدثه و صیغه سبله زمانه دلالت ایدر و فعل ماضی لسان غریبه مصدر ردن مشتق اولدیغی مثلاً و فارسیده دخی مصدر ردن مشتق در کیفیت اشتقاقی مقام پیانده مصنف قدس سره بنوررل که

(طریق اشتقاق آنست که نون مصدر واحد ف میکنی و ماقبلش را که دال یا ناصت اسکان زیرا که در مصدر متحرکست ماضی میشود مثالش کرد و دانست) اشتقاقک طریق اودر که نون مصدریه بی حذف ایدر سین و نونک ماقبل که دال در یا خود نادرا نلری دخی اسکان ایدر سین زیرا که کرک دال و کرک تا مصدر ده متحرک در فعل ماضی اولور کرد و دانست کی که کردن و دانستن مصدر لرندن مشتق در کردن ایلک دانستن بیلک معنایته در (واژه مصدر شاده اشتقاقی نیر همچنین است و ماقبل دال و ناصت کنتست لیک آن ماضیها که از مصدر شاده مشتقند متحرکست مثل آمد و شد) و شاد اولان مصدر لرندن دخی ماضینک اشتقاقی بولجهدر و شاد اولیان مصدر لرندن مشتق قلنان ماضیده

قلب معنایست در (حبیب فعلی بمعنی المفعول محبوب معنایست در ضمیر متصل لفظه جلاله را جعد در) شنیدم شنیدن مصدرندن متکلم ماضی در ایستدم دیمکرد (و مصدر را دوات وضع کردند) اهل فرس مصدر ایچون ایکی ادات وضع ایلدیلر مصدر راده را تاعلیل ایچوندز (ادات آلت معنایست در جتک ایچون سیف کتابت ایچون قلم کبی) یکی رایاء مصدریه کویند اگر در آخر کله لاحق شود از آن کله معنی مصدر نمایان کردن مثل نیکی و بدی (اداتک برینه یاء مصدریه دیرلر اگر یاء مذکوره کلهک آخر نه لاحق اولور سه اول کلهدن مصدر معنای نمایان اولور نیکی و بدی کله لرنک آخر نه اولور یازکی نتمک نیک ایو وید کوتی معنایست در آخر لرنه یاء مصدریه لاحق اولجیه ایولک و کوتیلک معنای بی افاده ایدر (کویند کفتن مصدرندن فعل مضارعك جعد رسو یلرلر دیمکرد فاعلی نحتنده شان اهل فرس را جعدز (ویکی را شین مصدریه لبک در آخر امر حاضر لاحق مبشود) و اذاتک برینه دخی شین مصدریه دیرلر لکن شین مصدریه امر حاضرک آخر نه لاحق اولور (مثالش روش و دانس بمعنی رفتن و دانستن) روودان امر لرنک آخر نه اولان شین کبی که رفتن و دانستن معنایست در (و و فعل امر در کت معنایست دان فعل امر در نیل معنایست آخر لرنه شین مصدریه لاحق اولجیه رفتن و دانستن یعنی کتمک و بیلک معنای بی افاده ایلدی) و ما قبل شین را مکسور بخوان که مستمع ضمیر شین توهم نکند) ای طالب شین مصدریه ک ما قبلنی مکسور اوقو که مستمع شین ضمیر توهم انجیه حقیقتده شبنک ما قبلنی مفتوح اوقوئسد ضمیر اولان شبنه التباس لازم کلور (معلوم اوله که بعضی کره نفس مصدرک دخی آخر نه بربا الحاق ایدر که اول یایه یاه تهیسه دینور مثلاً خوردن اصلنده اکل ایلک معنایست در آخر نه بربا الحاق ایدر و ب خوردنی

ایتمشدر صاحب مفتاحک بیان ایندیک قاعده بودر که لاجل القاعده
بعبارتها نقل وافاده اولندی ویدخل الباء علی المفرد وعلی الجزء
الثانی من المركب و هذه الباء مكسورة ابدأ الا اذا كان اوله مضموما
او باء او ميا فتضم الباء الزائدة نحو بخورن و پیوردرن و بمکیدن انتهى
یعنی مفردا و لانا مصدر اوزره و مرکب اولا ن مصدر ک جزئی ثانیسی اوزره
یاداخل اولور و بویا دائما مکسوردر الا داخل اولدیغی مصدرک اولی
مضموم یا خود حروف شفویه دن - حرف با یا خود حرف میم اولور سه
باه زائده مضموم قلنور (بخوردرن و پیوردرن و بمکیدن کی خوردن
یمک پروردن بسلمک مکیدن میمک قحیله اممک معناسنه در) (و نیز این
فقیر از استاد بزرگوار خود جناب سلیمان وحیی و صالح عقیف

المزوی اسکنهما الله فی بحبوحه جنانه فی جوار حبیبه موافق تحریر
سودی شنیدم) و دخی بوفقیراستاد بزرگوارم سلیمان وحیی و صالح
عقیف المزوی حضرت تدریدن سودی افندیکنک تحریرو بیانه موافق
ایشتم جناب یزدان صالح و سلیمان قوللرینی جشترینک اورناسنده
محبوبی فخر عالم صلی الله تعالی علیه وسلم افندیکنک جوار دولترنده
اسکان پیورسون استاد دال ایله فارسیدر جعی استادان کلور ذال ایله
عربیدر جعی اساتید کلور (جناب حضرت معناسنه مستعملدر
(بزرگوارایکی جزدن مریکدر برجزنی بزرک که ترکیده اولو تعمیر اولنور
و برجزنی واردر که لایق معناسنه در پس معنای ترکیبسی اولویه
لایق دیمک اولور مع هذا عبارت مذکوره اولو افعه لایق شخص
معناسنده شایعدر و لهذا بعضیلر بزرگوار عبارتنی بزرکی وار عبارتندن
مختصر در دیوتا ویل ایدیلر (اسکن افعال بایندن فعل ماضیدر
موقع دعاده مستعمل اولد یغندن انشا معناسنی متضمندر ضمیر تشبیه
سلیمان و صالحه راجعدر) (بحبوحه بارک ضمه سبیل بر مکانک
اورناسنه دینور جنان جمیک کسریله جتنک جعیدر و جمیک قحیله

و بمصراعك مصراع اولی كام نفس بد پر آوردن خطاست در
 (محصول مصرعین) کوئی اولان نفسك مراد فی حاصل ایلک
 خطادر زیر دشمنی یعنی نفسی بسلك خطادر (پروردن بسلك
 معناسنه در بوفقره اگر در کلام منشور اوزرینه معطوفدر ماسبق
 قرینه سبله باشد محذوف اولوب تقدیر عبارت و اگر در کلام موزون باشد
 برای تکمیل وزن است دیمکدر) و ترکیب مصادر جائز است ثالث عهد
 بستن و در اغوش بکردن و بن را مصدر مرکب گویند) و دخی مطلقا
 مصدری یعنی كرك تائی و كرك دالی اولان مصدری مرکب قلیق
 جائز در عهد بستن و در اغوش بکردن کی و بونوع مصدره مصدر
 مرکب دیرلر (بستن بخلق معناسنه در بیان معناسنه اولان عهد
 لفظیله مرکب اولوب عهد بغلق یعنی معااهده ایلک معناسنی مفید
 اولور و کردن ایلک معناسنه در قوجاق معناسنه اولان اغوش ایله
 مرکب اولوب قوجاغه ایلک یعنی المق معناسنی افاده ایدر عهد
 بستن مصدر تائی به در اغوش بکردن مصدر دالی به مثالدر (و این بار
 در همه حال با کسر بخوان) ای طالب بوبایی یعنی كرك مصادر
 مفردة نك اولنه داخل اولان بایی و كرك مصادر مرکبه نك جزء نایدسنه
 لاحق اولان بایی هر حالده یعنی استر مصدر ك اولی مضموم اولسون
 استر اولنده خروف شغو به دن باویم بولنسون بانه مذکوره بی کسر
 ایله اوقو (و آن قاعده که صاحب مفاتیح الدریه نوشته است در نزد
 اصحاب طبعیت چندان مقبول نیست چنانکه شارح گلستان و حافظ
 سودی علیه رجه الباری تحریر کرده است) و اول قاعده که مفاتیح
 دریه صاحبی مفاتیح الدریه اسمیله شهرتکبر کتابنده تحریر ایتشد
 اصحاب طبعیت و ارباب تراکت عندنده اولقدر مقبول دکلدن هم
 قاعده مذکوره نك مقبول و مر غوب اولمد یعنی گلستان و حافظ
 شارحی سودی علیه رجه الباری بستان شر خنده تحریر و بیان

بومصادر خسته مذکوره مك شاذ اولدقلى هر برى برسيدن
 ناشيدر مثلا سينك كسريله المق معنا سته سته ن سار مصادره
 مخالف اولغله اندن ماضى مشتق اولماز زيرا سته ديمر بلكه ستاندن
 لفظند كه بودنى المق معنا سته بر مصدر در ماضى بي اندن اخذ
 ايدوب ستاند ديرل وشدن وزدن وتمرذن مصدر لر زنده سكون ايله
 ابتدا متعذر يا خود متعسر اولغله متحرك ايلديلر (وامدن مصدرى
 اصلنده آيدندن در قاعده به موافق مصدر ايدى صكره مچي
 ايكي يادن بدل ايدوب آمدن ديديلر اگرچه اندن ماضى اخذ ايدوب
 آمد ديرل لكن مضارع وامرى اصلندن اخذ ايدوب آيد و آي
 ديرل آمدن كلمك زدن اورمق تمرذن تالك قحيله ساكت وجوش اولمق
 معنا سته در (ودرا وائل مصادرياء زانده داخل شود) ودخى مصدر لك
 اوللرينه باء زانده داخل اولور (و غرض ازان يا تحسين لفظ

مصدرست اگر در كلام منشور باشد مثل عدل بدادن بفقره واجبست)
 و اوائل مصادره بلك دخوتندن غرض بالفظ مصدرى تحسين در
 يعنى كوزل قلمقدر اگر كلام منشورده اولور سه عدل بدادن بفقره
 واجبست تركينده دادن مصدر لك اولنده اولان باء زانده كچي كه
 بر معنا ي افاده ايتيوب مجرد دادن لفظنى تحسين ايجون آيسان
 اولمشدر (معناى تركيب) فقرايه عدل ويرمك واجبدر عدل بدادن
 مبتدا واجب خبر است ادات خبر در (و بوقاعده لسان عربده دخى
 جايرد كنى بالله جمله سنده اولان باكي كه محضا تحسين لفظ ايجون
 كلمشدر (واگر در كلام موزون تكميل وزن مصراع زانكه دشمن را
 بپروردن خطاست) و اگر اوائل مصادره باء زانده مك دخولى كلام
 موزنده اولور سه تكميل وزن ايجوندر اشبوا مصرا عده بپروردن
 مصدر لك اولنده اولان باكي كه با حذف اولتسه وزنه خلل كلور
 بومصراع شيخ عطار قدس سره حضرت نلر يك پندنامه سندنر

لا مصدر (و در دالی پنج نوع هست و در تائی چهار نوع پس انواع
مصادر دالی و تائی نه نوع باشد مثل بودن) و مصدر دالیده بش نوع
مصدر و مصدر تأییده در ت نوع مصدر وار در بویه اولجه دالی
و تائی اولان مصدر لك نو عیاری طقوز نوع اولور (بودن کی بودن
دالك ما قبلینده یارنو حرف لریدن و او اولدیفنه مثالدر معناسی اولق
در که عربیده کون ایله تعبیر اولنور (و خریدن) خریدن خلك
کسریله المقی معناسنه در دالك ما قبلینده یارنودن یا اولدیفنه مثالدر
مضارعی خرد کلور (و ستادن) سنینک کسریله بودخی المقی
معناسنه در دالك ما قبلینده یارنودن الف اولدیفنه مثالدر مضارعی
ستاید کلور (و گردن) کاف عربیده نک قحیله ایلک معناسنه در دالك
ما قبلینده یارنودن را اولدیفنه مثالدر مضارعی کند کلور (و کندن)
کاف عربیده نک قحیله قو یارمق معناسنه در دالك ما قبلینده یارنودن
نون اولدیفنه مثالدر مضارعی کند کلور (و باختن) او ینامق
معناسنه در بودخی تانک ما قبلینده خسشفدن یا اولدیفنه مثالدر مضارعی
بازد کلور (و بستن) بانک قحیله بغلق معناسنه بودخی تانک ما قبلینده
خسشفدن سین اولدیفنه مثالدر مضارعی بندد کلور (و نوشتن)
نونک ضمیله یازمق معناسنه در تانک ما قبلینده خسشفدن شین اولدیفنه
مثالدر مضارعی نو پسد کلور (و یافتن) بولمق معناسنه در تانک
ما قبلینده خسشفدن فاه اولدیفنه مثالدر مضارعی یابد کلور (و مثل
ستدن و آمدن و شدن و زدن و تمزیدن شاذند) یوفره سؤال مقدره
جوابدر سؤال مقدر بودر که مصدرک تعریفی افرادنی جامع دکلدر
هر تعریف که افرادنی جامع اولیه باطلدر مصدرک تعریفی دخی
باطلدر زیرا شومصادر خسه اوزره تعریف صادق دکلدر مع هذا
افراد مصدر دندر خواجه عایلیخواب سؤال مذکور جواب اوله رق
بیورر که ستدن و آمدن و شدن و زدن و تمزیدن شاذندر معلوم اوله که

حرف در ساکنندر شین داله را جعذر (و آن تا نیر مفتوح است) و اول تاء
 مذ کوره دخی مفتوحدر (و ما قبلش که چهار حرفست ساکنست)
 و تاءک ما قبلی که خسشفت حرف نرندن عبارت اولان درت حرفدر
 ساکنندر شین تابه را جعذر الحاصل کرک تاءک و کرک دالاک ما قبلیده
 بولنان (یارنو) و خسشفت (حرف نر بکه مجموعی طقوز حرفدر دالما ساکن
 اولیق قاعده مقرر در (با آن شرط که اگر آن نون را حذف میکنی
 و دال و تارا ساکن ماضی میشود مثالش کردن و رفتن) قوا عد
 سابقه نیک صحتی اول شرط ایله در که اگر اول نون مصدر یه بی حذف
 ایدر ایسک و نونک ما قبلیده اولان دالی و تایی ساکن قیلار ایسک
 فعل ماضی اولور بونک مثالی کردن و رفتن در خفی دکلدر که کردن
 مصدرندن نونی حذف ایدوب نونک ما قبلی اولان دالی ساکن قلسک
 کرد قالوب فعل ماضی اولور رفتن مصدرندن دخی نونی حذف
 ایدوب تایی ساکن قلسک رفت قالوب فعل ماضی اولور کردن ایلک
 رفتن کتمک معنا سنه در کردن مصدر دالی به رفتن مصدر تایی به
 مثالدر (و کودن و خویشتن مصدر نیند بلکه دو اسم جامدند معنی
 یکی بلسان ترکی شاشقن و معنی یکی کندی) بوفقره سؤال مقدره جوابدر
 سؤال مقدر بودر که مصدرک تعریفی باطل و فاسد در ز را اغیارنی
 مانع دکلدر هر تعریف که اغیارنی مانع اولیه باطلدر تعریف
 مذکور دخی باطلدر ز را (کودن و خویشتن لفظلری اوزره تعریف
 صادقدر مع هذا افراد معرفدن دکلدر مصنف قدس سره سؤال
 مذ کوره جواب اوله رق ییورر که کودن و خویشتن لفظلری هر
 نقدر مصدر صورتده ایسه ده مصدر دکلدرر بلسکه ایکی اسم
 جامد در برینک یعنی کودن لفظنک معناسی لسان ترکیده شاشقن
 و برینک یعنی خویشتن لفظنک معناسی کندی دیمکدر بو تقدیر بجه
 تعریف اغیارنی مانع افرادنی جامع اولد یغنی کطلوع الشمس

نون ساکنه اوله مصدر مبتدآن اسمست خبر در شین اسمه راجع در
 (معلوم اوله که لغه عربیه ده مصدر اصل و سائر مشتقات اندن
 مأخوذ اولوب کیمی بالذات و کیمی بالواسطه مشتق اولدیغی کبی
 لسان فارسیده دخی بوقاعده اجرا اولوب تصرفات مختلفه و مطرده
 مرعی اولور مثلا عربیده علم لفظی علمدن و فارسیده دانست لفظی
 دانستن دن و ترکیده یلمدی لفظی بیلکدن مأخوذ در سائر تصرفات
 دخی بوجه اوزره در زیر اذهنده حاصل اولان معنی بر امر واحد
 غیر متغیر در که کاهی لباس عربی ایله دروازه دهاندن جلوه ریز
 اولدیغی کبی اطلس فارسی و استبرق ترکی ایله دخی جلوه نما اولور
 تغییرات البسه متنوعه ایله شاهد دلفریب معنی متغیر اولماز
 و هرگونه پوشش الفاظ متخالفه ایله شانه تبدل کلم
 (و ماقبلش دال یا ناست) و نونک ماقبلی دخی دالدر یا خود تادر ضمیر
 شین نونه راجع در (اگر دال باشد ماقبلش از پنج حرف خالی نشود)
 اکر نونک ماقبلی دال اولور سه دالک ماقبلی دخی بش حرفدن خالی
 اولماز ضمیر شین داله راجع در (آن حروف را لفظ یارنو جمع میکنند)
 اول بش حرفی یارنو لفظی جمع ایدر (یارنو لفظنک معناسی یکی
 دوست دیمکدر) (و اگر تا باشد نیز ماقبلش از چار حرف خالی نشود)
 و اکر نون مصدر یه نک ماقبلی تا اولور سه تانک ماقبلی دخی درت
 حرفدن خالی اولماز (ما قبلشده شین تابه راجع در بو فقره فقره
 سابقه اوزره معطوف در) (آن حروف را لفظ مهمل خستش جمع
 کرده باشد) اول حروف اربعه بی مهمل اولان یعنی بر معنایه موضوع
 اولیان (خستش لفظی جمع ایلشدر) (چار و هایلله چهار ایکسی
 دخی درت دیمکدر) (و آن دال مفتوح هست) و اول دال یعنی نونک
 ما قبلنده اولان دال مفتوح حدر (و ماقبلش که پنج حرفست
 ساکنست) و دالک ماقبلی که (یارنو) حرفلردن عبارت اولان بش

شده است خبر و است ادات خبر در (کر کاف غرینه نك قتی وزای
 محمیه نك سکونیه اگر دیمکدر) (و تارمان پریشان او زده معطوف در تار
 مار دخی پریشان دیمکدر) (ان خطاط که این بیت گفت کویا از دهان ما
 با و کالت گفته است) اول خطاط که بویشتی سویلدی کویا زوم اغر مزدن
 و کالت ایله سویلدی در (بیت) کر همه بر زده یینی خط من عیب مکن *
 که مرا کردش ایام بهم بر زده است * کر خرف شرطدر (همه مجموع
 و جمع معناسه در) (بر زده می کند و زننده نظام و انتظام سز و پریشان
 معناسه در) (یینی دیدن مصدریدن فعل مضارعک مخاطبیدر
 گوردرین معناسه در و فعل شرطدر) (عیب مکن جزاء شرطدر
 خط من یینی کله نك مفعولیدر که عیب مکن نهینه علتدر) (کردش
 انعم مصدر در و دوش معناسه ایامه اضافتی لامیه در) (محصول بیت)
 اول خطاط دیدیکه ای بنم خطمی تعیب ایدن کیمسه اگر بنم خطمی
 پریشان کورزایسک تعیب ایتمه زیرا ایامک عکسنه و ترسنه دونشی
 بنی بری برینه اورمشد بر به فلاك زده نك خطی بو قدر اولور (بیت)
 کر بهم بر زده یینی سخنم عیب مکن * که دلم شفته شد از روش چرخ
 ذنی * مغز اسجه شارح حقیرک دخی حالی چرخ کج رفتارک اندن
 خراب و پریشان اولشد ر بو تقدیرجه سهو و خطاستی دامن غفو
 و صفح ایله مستور قیلوب تحطئه و تدلیل ایله دشنام قلیله و قالدیکه خبط
 و خطا مقتضای بشریت و لغزش یا لازمه رفتار ارباب غفلتدر
 (والله المستعان و عایه الاعتماد و التکلان) و حق جل و علا دن
 یاردم طلب اولمشدر و اعتماد و اتکا انجق جناب حق او زینه در
 (تکلان غفران و زننده اعتماد ایملک معناسه در) * باب المصددر *
 هذا باب فی بیان المصدر تقدیرند در یعنی ماسید کر بر بایدر که مصدرک
 تعریف و تقسمی بیاننده کاشدر (مصدر آرا اسمست که در آخرش نون
 ساکنه باشد) اصطلاح اهل فرسده قصد را اول اسمدر که آخر زده

مطلب المصددر

(خوانندگان اسم فاعلك جمعیدر اوقویجبلردیكد رشودك فاعلی
دوفائده حاصل مفعولیدر (یکی نعل قاعده و یکی اشناشدن غباره)
ایکی فائده دن بدل بری قاعده اوكرنك و بری عبارۀ فارسیه به
آشنا اولقد ربوزكيب دوفائده دن بدلدر (ودرا آخر رساله) و تألیف
ایده جكم رساله نك آخرنده (امثله مختلفه ومطرده را) لسان
فارسینك امثله مختلفه ومطرده سنی (همچو كتاب امثله مشهوره)
مشهور ومتعارف اولان امثله عربیه كافی كی (هجوادات تشبیه در
لسان تركیده بوندن كی ایله تعبیر اولتور) (كش كنیم) یازده لم كش
باب اولدن مصدر د ربازمق معنایست در (تاك اثر و سبله دعا باشد)
حتی بوظالم فائده بر اثر و وسیله دعا اوله (بر مقتضای خاطر شروع
واقع شد بغون الله تعالی) حق سبحانه و تعالی حضرت تریك یازده سبله
بر مقتضای خاطر شروع واقع اولدی (و نیاز این فقیر از ناظران آنست
كه سهو و خطاهای این رساله را نبینند) و بوفقیر حقیرك كآ به
ناظر لدن نیازی اولد كه بور رساله نك حسن البشریه واقع اولان
سهو و خطا رینی كورمبلر (نبینندن فی استقبالك جمعیدر فاعلی نخند
شان ناظرانه راجعدر نسخ مطبوعه لذه ببینند واقعدر قلم ناسخدن
سهودر (وباستر و عفو معامله فرمایند) و كوزدكری صورتده ستر
و عفو ایله معامله نیوره لر (فرمایند فرمودن مصدر رندن فعل مضارعك
جمعیدر ینه فاعلی نخند شان ناظرانه راجعدر (زیراد عوای كمال
ندارم) زیرا فضل و كمال دعواسی طوتمام (من آم كه دائم) بن اول
كسبه كم یلورم یعنی كندی ماهیت و حیثیتی جله دن ایو یلورم
نسخ مطبوعه لذه من من را میدائم واقعدر قلم ناسخدن سهودر
(و عقل و فكرم از جو و كز دور فلک غدار بسیار پزیشان شده است
و تار مار) و عقل و فكرم غدار اولان فلک اكرنی د ونه شدند
و جو و جفا شدند زیاده پزیشان و تار مار اولشد ر عقل مبدل پزیشان

برکون مقدم بنا وانشاسنه موفق اولدقلری دارالمشویده اوچنجی
 درس شریفک آخرنده (منوی) رفت ازوی جنبش طبع و سکون *
 ازجه از انا الیه راجعون * بیت شریفنه کلنجه ارتق بوراده قالم
 کلام کرامت انجامله درس شریفی ختم بیوردیلر نورالله ضریحه
 (بنابرین کتاب مفاتیح الدریه را باکرات مذاکره کردیم و بلسان
 ترکی باطرح زوائد و ضم فوائد ترجمه داشتیم) کردیم کردن مصدر رندن
 فعل ماضینک نفس متکلم مع الغیریدر ایلدک دیمکدر (مفاتیح الدریه
 را کردیم فعلنک مقدم مفعولیدر (را ادات مفعولدر (طرح جرح
 وزنته برنسنه بی ترک ایلک معناسنه در (داشتیم داشتن مصدر رندن
 فعل ماضینک نفس متکلم مع الغیریدر طوتدق دیمکدر ترجمه مقدم
 مفعولیدر (محصول فقره) نیجه زمان مراد ملاتکه سنده دواوین
 فارسیه و منوی شریف جلالیه بی مذاکره ایلدیکمه منی قواعد
 فارسیه بی حاوی مفاتیح الدریه کابنی نیجه کره مذاکره ایلدک و کتاب
 مذکورک ایچنده زائد و بیفائده اولان مسائل و قواعدی ترک و نیجه
 فائده لی شیلر ضم و علاوه ایله لسان ترکی به ترجمه طوتدق (روزی
 در خاطر من خطور کرد که) برکون خاطر من خطور ایلدی یعنی قلبه
 کلدیکه (عبارة این کتاب عربیست) بو کتابک یعنی مفاتیح الدریه
 کتابک عبارة سی عربیدر (و فصیح و بلیغ نیست) و فصیح و بلیغ
 دخی دکلددر (باعتبار فارسی) فارسی عبارتله (قواعد این لغت)
 بولغت فارسیه نیک قاعده لرینی (قطره از بحر) بحر دین برقطره
 (وذره از مهر) و کونشدن برذره اوله رق (جمع کنیم) جمع ایدلم
 قطره و ذره کلمه لری نیک آخرنده اولان همزه یاء وحدت مخذوفه دن
 بدلددر (نادو فائده برخوانند کان حاصل شود) بنم بو کابنی اوقوبیلر
 اوزره ایکی فائده حاصل اولسون ایچون تا تعلیل ایچوند ر و معنادر
 شود کله سنده مر بوط اولوب ناشود ده فائده برخوانند کان تقدیرنده در

و طریقه نقشبندی الحاج عبد الحلیم افندینک اوغلی السید حافظ
محمد مراد النقشبندی الاسلامبولی دیرکه (چند مدت بازویه خود
مذاکره دواوین فارسیه و مشنوی شریف مجلالیه بی استحقاق
ولایت واقع شده است) چند مقدار غیر معین معناسنددر عریده
بضع کی بومقامده زوایه دن مراد مراد ملا تکیه سید رکه
والد ماجد لری عبد الحلیم عازم دار النعیم اولد قد نصرکه تکیه
مذکورده اوتوزاوج سنه فرش قالیچه اقامت ایدوب طلبه علوم
ورغبه فهوم فنون شتادن ندریسه مشغول و شعله تقریر و افاد لرندن
هر کس مقبوس و مشغول اولورایدی (دواوین دیوانک جمعیدر دیوان
دالک کسریله اهل جیش و اهل عطیه نک اسم و رسمی و وظائفلرینه
متعلق دفاتر و صحائفک مجتمعه اطلاق اولنورایات و اشعار شعر اکتب
واملا اولنان کتبه دواوین اطلاق اجتماع ملا بسنه سنه منیدر
وعند التحقيق الفاظ متوازه دندر یعنی هم عربی و هم فارسیدر
(مثنوی شی بینی دن رمی برمی کی مصدر و جمیدر ثبت الشیء دیرسن
برشیئی ایکی قات ایلک و اصطلاح شعراده شعر دن برجسد رکه
ایکی مصراع بر قافیه اوزره اوله کاشف استار اسرار قیومی مولانا
جلال الدین الرومی قدس سره السامی حضرتلرینک تألیف کرده لری
اولان کتاب معنوی دخی متحد القوافی اولغله مشنوی اسمبله تسمیه
اولندی (محصول فقره) بنده فقیردیرکه نیجه زمان کندی زاویعه
یعنی شیخی اولدیغم مراد ملا تکیه سنده فارسی دیوانلرک مذاکره سی
و جلال الدین الرومی قدس سره حضرتلرینک تألیف بیوردقلری
مثنوی شریف مدارس سی استحقاق ولایت اقم اولقسز واقع و امشدن
خفی اولیه که خواجه بزرگوار علیه تجلیات الفقار حضرتلری اوج
دفعه مشنوی شریفی ختم و تکمیل و در دخی دفعه ده دخی بش جلدی
تکمیل و التنبی جلددن ایکی درس شریف تد ریس و ارتحال لرندن

هجا اوزره مرتب دیوان وما حضر اسمیه شهرت شعار شرح
 بند عطار و شرح شاهی و موعظه دین معین الواعظین و التي جلده
 تمام خلاصه الشروح اسمیه بنام شرح المشوی المولود رقد س سره
 (الاسلامبول بودخی محمد که صفت بعد صفیدر آخزیده یا نسبت
 ایچوندر) اسلامبول و استنبول حالادار ملک پادشاه اسلام جعل الله
 ملکه فی السلام اسمیدر که لغت یونانیه دندر و اسلامبول لغت عربده
 قسطنطنییه و بعضا تخفیفه قسطنطنیه دینور و بولغظ دخی
 اصل رومیده قسطنطنیادر عربیده تعریله یا یی مشدد ایلدیله
 بو مقام تفصیلی ادر عیسی بد لیبسی مر حومک هشت بهشت
 نام یار یخنده مفصل و مشروحدر (عبد الحلیم بد روا که هر لرنک
 اسمیدر انلردخی اعززه مشایخ نقشبندیهدن مصطفی بک زاده و زوقه الله
 الحسینی و زیاده حضر تلرندن اخذ دست انابت و نیجه مدت شیخنک
 مقامی اولان مراد ملا در که هنده بسطقا لیجه قامت ایلدیله (الاحسنخوی
 عبد الحلیمک صفیدر) شیخ خانقاه مراد ملا بودخی عبد الحلیم
 صفت بعد صفیدر محمد مراد که صفتی دخی اولوق مویجهدر (عریف
 فعیل بمعنی المفعول معروف معنا سنه در مراد ملاک صفیدر
 (رزقه الله الحسینی و زیاده رزق فعل ماضی و موقوع عاده مستعمل
 اولدیغندن انشاء معناسی متضمندر ضمیر متصل مراد ملایه راجعدر
 و محلا منصوب رزقک مفعولیدر لفظه جلاله جلیله فاعلیدر حسنی
 جنت زیاده جلال دیمکد رشکم للذین احسن الحسینی و زیاده آیت
 کریمه سنده مفسرین بویجه تحریر و افاده ایلدیله (محصول فقره)
 بسمله دن جدله دن صلوه دن فارغ اولدقد نصکره عجز و قصیری
 مقرر و معترف فقیر و حقیر اولان قول و کنا ملق کوشه سنک ایاغی
 قریشی یعنی منزوی پسی که داماد زاده دیمکله معروف قاضی عسکر
 اسبق مراد ملا مر حومک بنا ایلدیکی نکیه نک شیخی مولدا احسنخوی

محمد مصنف قدس سره حضرت تریك اسید مراد لقیدر النقشبندی
 خواجه محمد بهاء الدین قدس سره حضرت ترینه منسوب دیمکدر
 خواجه مذکورہ نقشبندی تسمیه سنک وجهی ورق پیرای کتاب
 رشحات درو من جهة الاعراب محمد ك صفتیدر (پوشیده اولیه که
 مصنف نورالله ضریحه اسکدارده سلمیه تکیه سنده پوست نشین
 ارشاد اولان خواجه نعمه الله افندی حضرت تریدن اکنساب حالات
 قدسیه واقتباس نفحات انسیه ایدوب عابر قطره مجاز وانلردن
 مستخلف و مجاز اولشاردر (معلوم اوله که وارث ملک فضائل اسلاف
 حارث مزارع قلوب اخلاف استاد بزرگوارم السید الشیخ محمد مراد
 قدس الله سره الی یوم المعاد حضرت تریك یك ایکوز اوج سنه سی
 محرم الحرامنک یکریمی ایکچی پنچشنبه کیجه سی وقت سحرده کوهر
 کرانبهای ذات معالی صفات لری صدق بند دزیای وجود و شرف
 افزای ساحل عالم شهود اولوب روز بروز استفاضه انوار فضائل
 و کمال و اکنساب رأس المال مکارم خصال ایلوب نیجه ارباب فضل
 و کمالدن تحصیل علوم و تکمیل مبانی منطوق و مفهومی ابتدا کدنصکره
 عمر عزیز یخی تصنیف و تعلیم و وعظ و تفهیم حصرو وجودنی منافع
 ناسه و قلوب قاسیه بن استیناسه قصر اوزره ایکن یك ایکوز التمش
 درت شعباتنک یکریمی یدنجی پنچشنبه کونی بعد اداء صلوٰۃ العصر
 سر یحیی مر اقبه و متوجها الی القبلة عازم حرم سرای قرب الہی
 و واصل فیوضات نامتناهی اولدیلر ایرتسی نجه کونی جامع سلطان
 محمدیده صلوٰۃ جنازه سی ادا اولنوب انشا و احیاسنه موفق اولدقلری
 دارالمنشوینک دروننه دفین و مثال کج مخزون مد فونز بر زمین اولدیلر
 خواجه مزبور فضل و کمال ایله مشهور نادره دوران حافظ القرآن
 محب خاندان بڑات عالیشان ایدی نورالله ضریحه آثار علمیلردن
 بری شرحته خامه جنبان اولد یغز قوا عد فارسیه در به و حروف

موصوفك صفت، اضافتيد ر (تبار پارلجي معناسند در (نيران ميران
 وزنده آتش معناسند در سوزانه اضافتي نيرة تابان كيد در (سوزان
 صفت مشبه در يابجي و ياقبي ديمكد ر (پرداختند فعل ماضيتك
 جعقد ر فاعلي تحتند شان آل و احكامه ر اجفند ر ايتلبدلر و خواه
 ايلد يلرد يمكد ر (مخضول فقره) و دخی صلوات ز اكلت و تخف تسلمات
 اول سيد المخلوقات عليه اكل التحيف خضر نلر نك آل و احكامي
 اوزرينه اولسونكه بنحساب اعدای ديني بعض وقت قلم گي اولان
 لسانه جهنم كي اولان خطب و الزامه و بعض كره پارلجي اولان
 مزراخله ياقبي اولان آتسه يعني نلر جهنم ايتلبدلر و خواه قلديلر
 الحاصل بعض كره لسانه محاربه و بعض وقوفندخی آلات حربه ايله
 مقاتله ايد وب اول سرزمه لثيم اهم في الدنيا خزي و لهم في الآخرة
 عذاب اليم آيت كريمه سنه مظهر و ماصد في اولديلر (بعدازين اين
 بنده فقير و معترف مجذ و تقصير ياي شكسته زاوية خجول و كنامي
 السيد حافظ محمد فهاد النقشبندي الاسلامبولي ابن الشيخ الحاج
 عبد الحليم النقشبندي الاخسجوي شيخ خانقاه مراد ملا العريف
 بداماد زاده رزقه الله الحسيني وزيلده ميگويد) بعد از اين بعد از خدا
 خدا و درود رسول گير يتقير رند و در (اين بنده فقير و مبتدا (ميگويد
 جمله سي خبر در (بند مقول فقيره اضافتي موصوفك صفتنه اضافتيد ر
 (معترف افتعال بابتني اسم فاعله ر مقرر معناسنه مجزءه اضافتي اسم
 فاعلك مفعولنه اضافتيد ر اولنده و اوطاط فمدر فقير اوزده معطوفند ر
 (تقصير تفعليل بابتني مصدر در رئيسه به مقتدر ايكن امتناع ايدوب ال
 حكمت معناسنه در (هاي اناي (شكسته شكستن مصدر رند ن اسم
 مفعول فقر لثيم ديمكد ر (زاويه گوشه يه در شود جي زوايا كلور (خجول
 خلك طيله تركيبه كنام اولقي معناسنه در كه ادي صاني ياتقي تعبير
 اولنور (كنامي خجولك عطف تفسيريد ر آخرنده يا مضد و به در

کتور دبلو وحشین رضی الله تعالی عنهما حضراتی اند . ایدیلر
انلرین بری اول خرمادن بر خرما لوب اغزنه قویدی در حال محبوب
رب ذوالجلال مبارک پر مقاریخی انک اغزنه اد خالیدوب کنج کنج
فان الصدقة واساخ الناس لانتحل لمحمد واکل محمد نیوردیلر کنج کنج
کاف عربیه نك کسر یله لسان فارسیده خوجوقاره برنسنه دن تنغیر
محلنده یاخود اللرنده اولان نسنه پی رد ایچون سویلنور برصوتد رکه
عربیده . اکافازوع تعبیر اولنور کذا فی شرح شرعه لسید علی زاده
رزقه الله الحسنى وزیاده (ونیز برآل واصحابش یادکه صد هزار
اعدای دین را کاه باتبع لسان بدوزخ خطب والزام وگاه بانیره تابان
بنیران سوزان پرداختند) نیز دخی معناسنه درآل کلمه سنک اصلی اهلیدر
مراد اهل بیت و جهله مؤمنین متقیندر (اصحاب صاحبک جمعیدر
وعند البعض اصحاب صحبک وصحب صاحبک جمعیدر حضرت
رسول الله یله مؤمن اولهرقی مجتمع واول حال اوزره لازم دار ایفا اولان
ذوات کرامه اطلاق اولنور اولنده و اوعاطفه آخرنده شین حضرت
محمد راجعدر (باد امر غائبدر اولسون دیمکدر) که صفتله موصوف
بیننده واقع ادات رابطه در (صدبوز) هزار ییک دیمکدر بومقامده
عدد مراد اولوب کمال کثرتدن کلیه در (اعداء عدوتک جمعیدر دشمنلر
دیمکدر بومقامده مراد کفره قریشدر آخرنده یا لاجل الاضافة اتیان
اولنمشدر دینه اضافتی لامیه در آخرنده را ادات مفعولدر که پرداختند
فعلتک مقدم مفعولدر (کاه ماه وزرنده وقت معناسنه در) (بیع قلی
لسانه اضافتی مشبه بهک مشبهه اضافتیدر اولنده یا ضله در) (دوزخ
جهنم خطبه اضافتی تبع لسان کبیدر خطب خطب ورنده برکسه نك
علی ضایع اولتی معناسنه در که مجهول و ملزم اولنقدن عبارتدر رخص
مطبوعه لک جهله سنده خطب یرینه بدون الباطن خطب مع اولنمشدر قلم
ناسخن سهودر (نیز منوتک کسر یله مرزاق معناسنه در تابه اضافتی

(سید اولودیمکدر انله اضافتی لامیددر) (انام کلام وزننده مخلوقات
معناسنه در) (محمد افضل مخلوقات علیه اکل التحیات والتسلیمات
افندیز حقنده بالخصیصه وصف و علمدر و سائر تسمیه اولانان کسندر
حقنده علم محضدر تنگم جله اسماء الهیه و نبویه نک شانی بوکونه در
ومن جهة الاغراب سیدانامدن عطف ییاندرو بر باد کله سی محذوف
اولوب تقدیر عبارتو بر آن سیدانام محمد علیه السلام یاد دیمکدر) (که صفتله
موصوف ییئنده واقع اذات زابطدر) (لسان لغته و دله دینور لسان
مبتدا العربیة خبردر و الفارسیة العربیة اوزره معطوفدر) (دریه
قضیه وزننده فصیحجه معناسنه در و زبان دری اول لغتدن عبارتدر که
اصلاماده سنده نقصان اولوب واضعک وضع ایلدی یکی کبی استعمال
اولنه مثلاً اسپید و اشتر کله لریکه واضع بونلری همزه امله وضع ایلدی
بو اسلوب اوزره استعمال اولند قدده دری اولوب همزه سر سید و شتر
استعمال اولند قدده دریدن معدود اولماز (بر زائددر) (افراشت افراشتن
مصدر زدن فعل ماضیدر قالدردی و رفع ایلدی دیمکدر فاعلی تحتنده
شین محمد علیه السلامه راجعدر) (محصول فقره) و دخی صلوات
نامیات و تحف تسلیمات جله مخلوقک اولوسی اولان حضرت محمد
صلی الله تعالی علیه وسلمک اوزرینه اولسونکه لسان اهل الجنة
العربیة و الفارسیة الدریة حدیث شریفله بولغتک یعنی لغت
فارسیه نک قدرنی اعلا ایلدی بو حدیث شریف صحت ردینی حافظ
نسفی کافی نام کابنده ابوسعید بردعی رضی عنه الباری حضرت لرندن
تخریج ایشددر بو حدیث شریف فارسی درینک مدحی بابنده کافی
بلکه لسان مذکور ذم و قدح ایدن طاعنلره جواب شافیدر و قالدیکه
افصح العرب و الجمجم صلی الله تعالی علیه وسلم افندیمرک لسان معجز
بیانلرندن بعض کلمات فارسیه نک صدوری کتب اخبارده اخبار
اولمشدر تنگم برکون حضور سعادت موفور نبوته صدقه خرماسی

کلامده فصاحت کلمات فصاحتیه برابر ضعف تألیف و تناظر کلمات
و تعقیددن خلوصیدر متکلمده فصاحت برملکه در که اول ملکه سببیه
لفظ فصیح ایله مقصودنی تعبیر و افاده به قادر اولور (بلاغت بودخی
اصل لغتده کلامک فصاحتیه برابر مقتضای حاله مطابقتدر
متکلمده بلاغت برملکه در که انکله کلام بلیغ تألیفنه قادر اولور
بوندن معلوم اولدیکه فصاحت ایله مفرد و کلام و متکلم موصوف
اولور مثلاً کلمه فصیح و کلام فصیح و متکلم فصیح دینور اما بلاغت
ایله مفرد موصوف اولماز یعنی کلمه بلیغه دینور سهلاً الحفظ بوقاعده بی
مبین برقطعه عربیه یادکار خفیر اولوق اوزره نعر بر اولندی (قطعه)
صفة الکلام مع الکلیم و کلمه * و قد عبروا عنها بلفظ فصاحت *
واعلم کذا اهل المعانی عبروا * عن اولین کلمیها ببلاغه (حلاوت
بلاغت و زننده شیرین اولوق معنا سنه در) توأم جوهر و زننده
عربی اوله رق ججع حیوانا تک بر بطندن چفت طوغور دیغی ولده
دینور که ترکیده اکا انکیز تعبیر اولور (داشت داشتن مصدرندن
فعل ماضیدر طوتدی دیمکدر فاعلی تحتنده شین خدایه راجعدر
مضارعی دار دکلور (محصول فقره) جحد و سپاس و شکر بقیاس
عزیز و جلیل اولان جناب خدایه مخصوصیدر که لغت اهل پارسی
یعنی لسان فارسیه بی فصاحت و بلاغت و حلاوت و طراوتده لغت
عرب ایله برابر طوتدی ریب و شبهه دن عاریدر که الفارسیه تلوا العربیه
فی الفصاحت مفادی اوزره بعد العربیه بوزبان شیرین ادا و فصاحت
اتخاذ اولان نکات غریبه و نازکت عجیبه لسان آخرده اولدیغی مسلم
ارباب عرفان اولدیغی وارسته تعریف و بیاندر (وصلوات زاکیات
بر آن سیدانام محمد علیه السلام که باحدیث لسان اهل الجنة العربیه
و الفارسیه الدریه قدر این لغت برافراشت) صلواتک زاکباته اضافتی
موصوفک صفتنه اضافتدر زاکیات نامیات و طاهرات معناسنه در

حیدو مجد اسم شریفی حرمتنه اول سلطان صاحب احسانک عمر
 شریفی افزون ایلنه امین بحرمة النبی الامین (وبعد) خازن
 کلام معنوی و شارح کتاب مشنوی استاذ اکرم مولانا السید الشیخ
 محمد مراد الوقف باسرار المبدأ والمعاد حضر تری اسلوب کلام
 قدیمه اقتدا و کل امر ذی بال لم یبدأ بالبسملة فهو ابتداء برکت شریفه
 لاجل الاقتفا اول کاتبندہ بسملة شریفه ایلہ ابتداء و کاتبی نظر شرع
 غراده معتدبه و معنای دوب (بسم الله الرحمن الرحیم) یورور کساه الله
 جلا ید رضوانه فی يوم التداد (حد و سپاس خدا بر اعز و جل که لغت
 اهل پارس در فصاحت و بلاغت و خلوت توأم داشت) سپاس قیاس
 و زننده حد و شکر معناسنه در حد اوزره معطوفدر و وجدک لغوی
 و عرفی و مدلول و مورد جهت لریه فرق لری د یا بیج کتبدہ مفصل
 و مشروح در (خدای مرکب اوله رق واجب الوجود ک علم خاصیدر
 و معنای ترکیبی کند و کلیجی دیمکه رزیرا اصلندہ آئندہ خود ایدی
 حضرت واجب الوجودہ علم خاص اولد یغنی افاده ایچون ترکیبی
 تغیر و وصف ترکیبی صورتنه ا فراغ ایتدی لر یغنی وجودندہ اصلا
 بر علتک دخلی بوق ایکن موجود اولیجی که واجب الوجود عبارتک
 معناسنه راجع اولور آخرندہ را تخصیص ایچوند (عز و جل بوابکی
 جله فعلیه خدانک صفتیدر) که صفتله موصوف یننده واقع ادا ت
 ر بطدر لغت اول اصواتدن عبارتدر که انکله هر صنف انسانی
 غرض و امر لرینی افاده ایدر لر (پارس بردیازک اسمیدر که دارالملکی
 شیراز در لغت مذکور اول دیاره یا اول دیارها هلسنه منسوبدر و پارس
 لفظنک تفصیل و تحقیق اوائل برهان قاطعه مفصل و مقطوعدر
 (در عریده فی کبی ادا ت ظرفدر) فصاحت اصل لغتده ظهور
 و اناهدن عبارتدر اصطلاحده اوج قسمه منقسمدر مفردده فصاحت
 تنافر حروف و غرابت و قیاس لغوی یه مخالفتدن خلو و خلوصیدر

بسم الله الرحمن الرحيم

سپاس جله کائنات * اول خالق الالفاظ واللغات * وایجادکننده
 حروف وکلمات * اولان خداوند مستعانه شایاندر که خلق الانسان علمه
 البیان تشریفله قدر ومرتبه انسانی ترفع و بیان ایلدی * ووسلات
 صلوات نامیات * اول خواجه کائنات خلاصه موجودات مقصود
 وجود عالم و عالمیان محبوب قلوب آدم و آدمیان صلی الله علیه وسلم
 مادام الفرقدان افند یمز حضرت لرینه شایاندر که لسان فصاحت
 عنوان لرندن (لسان اهل الجنة العربیة والفارسیة الدریة) زلال
 نبشیری جریان ایلدی * وعلی آله واصحابه الذین تأدبوا بمحاسن آدابہ
 * وضعوه ثمرة زمان نقاوة ملوک جهان خلاصه ذودمان
 آل عثمان امام المسلمین خلیفه روی زمین السلطان ابن السلطان
 ابن السلطان السلطان * عبد المجید خان * لازالت
 رایات سلطنته منصوره * واعدا حضرتہ مقهوره * جناب
 اعلى الجنا بلرینک دعاء داویرلری بارکاه الوهیت وآستان ربوبیتہ
 عرض و نثار اولنور که دور هما یونلرنده بالجملة ارباب حیثیت
 منظور نظر عا ملفت و عنایتلری اولقده در * همان جناب یزدان

